

Laskiaisnuotiolla

Laskiaistiistain vähitellen tummuvaan iltaan loi salaperäistä hehkuaan Vilniemeen sytytetty nuotio, jonka ympärillä kyläläisest tekivät taikojaan... eihän se ihan näin ollut, mutta tosi kivalta tunnelma näytti kaukaa katsoen ja kuulosti lähempänä. Nuotion ympärille on kokoontunut suuri joukko, kaikenkaikkiaan kävijöitä oli puolisisensataa eri ikäistä. Kärjesteltiin makkaraa, juotiin kuumaa mehua ja seurusteltiin ja tutustuttiin. Mukana oli lapsiperheitä ja aikuisia yksin ja porukassa. Aapo Kirvesniemi "heiniemeläinen" oli viisaasti säästellyt pihassaan tammihalkopinoa ja toi suuren kuorman puita, jotka paloivat punaisella liekillä kuin voimaa antaen. Kaikilla oli kivaa olla mukana! AM
P.S. Tunnistatko itsesi? Olisi kiva saada "historiaa" varten nimet kuvassa esiintyville.

ASUKKAIDEN YHTEISTOIMINTAA 2000-LUVULLA

Kaisu Eskelinen

ASUKKAIDEN YHTEISTOIMINTAA 1930-LUVULLA

1930-luvun alussa syntyi Heiniemeen mielenkiintoinen kyläyhteisö. Silloin syntyneen kansanliikkeen "ulos luontoon" merkeissä alettiin retkeillä kaupungin ympäristössä ja suunnitella omien kesäpaikkojen hankkimista. Tällöin Heiniemikin "löydettiin" ja alueelle syntyi huvilayhdyskunta, joka mm. 200

Aapo Kirvesniemi

vuotta aikaisemmin käytännössä ollutta kyläjärjestystä mukailleen, sääti oman lakinsa. Tämä "miellyttävien hullujen kylä" tuli laajemminkin tunnetuksi. Kylän asukas Untamo Utrio, kirjailija Kaari Utrion isä, on kirjoittanut "Heiniemen historian", johon alamme nyt lehdessämme tutustua s.5.

haku päällä

Kuvaa ja tarinaa eri vuosikymmeniltä
-rakennuksista
- ihmisistä
- kesänvietosta
- talvesta
- syntymäpäivistä
- rannalta
- juhlista
- autoista,
hevosista,
koirista, kis-
soista, leh-
mistä
jne...
jne...

Tämä Auroranpuiston läpivirtaavan joen korvalla Pitkäjärven pohjukassa sijaitseva talo on ilmeisesti alueemme miltei ainoa 1800-luvulta säilynyt rakennus. Se on ollut Aurora Karamzinin aikana pesutupa. "Ennen tässä ovat joen rannassa läiskyneet pesumuijien kurikat ja pihassa kuivuneet hohtavan valkeat vaatteet. Alakerran kivimuurien takana palttina ja silkki ovat muuttuneet valkoisiksi, toisen kerroksen huoneissa ovat silitysraudat painelleet tärkättyjä kauluksia ja hienoja helmoja" ja mitä hepeneitä ullakko on kätkenytkään.

Tähän taloon muutti Heiniemen ensimmäinen "uudisasukas" Yrjö Kallinen v. 1938, nykyisin sen omistaa Espoon kaupunki ja se on yksityisasuntona.

Kaupunginosayhdistys Lippajärveläiset ry

Puheenjohtajan murkka

Talitiintä maaliskuussa, miettii näin mielessään: "Tahdon laulaa riemusuulla sävelmän uuden tähän....". Helmikuukin oli jo täynnä talitintin ja viherpeipon kiihkeää viestiä kevään tulosta.

Natura-hankkeet, monelle kovin etäiset, vaikka ei turhana pitäisikään, Monikonpuuroja Espoonjoki-projektit - jo tutumpia, ovat eläneet läpi talven. Lippajärvin on pysynyt elossa.

Kevät tulee! Kevät tulee! Käydään taas innolla käsiksi luonnon suojelemisen haasteisiin. Jotain muutakin halunnet säilyttää lapsillesi kuin palan asfalttia ja rompalla kertomuksia siitä millainen Espoon luonto oli ennen meidän aikaamme.

Kaupunkiluonnolla on omat erityiset kasvonsa. Niihin pitää katsoa omaleimaisesti, tutkien yksityiskohtia, voimaa ja sitkeyttä arvostaen.

Katso pieniä asioita. Katso kaupunkiluontoa kuin luontokuvaajan kamera, jonka tallentamasta sinivuokosta ei voi aavistaa, että se on tunkenut sinensä kohti valoa tienvarsimet-

isän raiskiosta, koirankakkojen ja tupakan-tumppien keskeltä. Sinivuokko elää kevättä - ihan kohta.

Yhtenä päivänä näin palokärjen rantapuistossa, ihmisen turmelemassa puussa, jossa möngersi mehevät madot kuoliniskua puulle antamassa. Palokärjelle tilanne sopi - se hakkasi puuta herkutellakseen niin kauan kuin itse elää.

Viime syksynä Oittaalla, kävelytien varressa, satuin kahden vielä kesäasuisen lumikon kiihkeän kisailun näyttämölle; voi sitä vilskettä ja kirkunaa. Toisen polunkulkijan kanssa sitä katseltiin ja kertoilin arveluitani elikön elämäntavoista. Sittemmin ilmeni, ettei toinen ymmärtänyt selityksestäni sanaakaan - oli britti tai skotti - mutta yhtäkaikki pienet luontokappalet tekivät meistä ihmisistä tutut.

Jatkoimme kumpikin tahoillemme, mutta ymmärsin taas miten tärkeää on säilyttää luonnon pienet ihmeet kaikelle kansalle, kaikkialla ja vielä meidän jälkeemme. Kaupunkiluonto pikkueläimiseen, kasveineen ja puineen riittää, jos tutkimme sitä aistit ja mieli avoinna. Espoon taajamissa on vielä rakentamattomia paikkoja paljonkin. Ja mitä kaikkea asfaltin raosta tunkee. Kevät tulee! Katsele, kuuntele ja ihmettele! Elä!

Tule mukaan lintuyöhön, kevätsiivoustalkoisiin (raivattaisiinko raikattua rantavyöhykettä?) ja kesäretkelle ja tietysti Kyläjuhlaan.

Arja Mikkonen

Lippajärveläiset ry:n johtokunta v. 2000

Varapuh. joht.

Jorma Lehto
Ansakuja 1 C 5
Puh. 509 2328
jorma.lehto@pp4.inet.fi

Sihtööri

Mauri Julin
Linnustajankuja 1 D
Puh/fax 5489 2610
050-563 8503
mauri.julin@lkvjulin.inet.fi

Puheenjohtaja

Arja Mikkonen
Viinimäentie 1 F 53
Puh. 598 667

Rah.hoitaja

Leo Salminen
Ansatie 8 A
Puh. 590 353
leos@kolumbus.fi

Aapo Kirvesniemi
Heiniemi 7
Puh. 598 642

Juhani Nykänen
Viinimäentie 3 D 41
Puh. 509 1048 koti
86181 3948 työ

Sinikka Sainio
Jahtitorventie 9
Puh. 509 3243

Varajäsenet

Erkki Eloranta
Jänismäki 10
Puh. 593 193

Maija-Liisa Koskinen
Jahtikuja 7
Puh. 590 338

Kaija Sulkava-Räsänen
Riistatie 23 D
Puh. 509 3960

Riitta Sinkkonen
Everstinkuja 1 B 37
02600 Espoo
Puh. 509 2937
050-3680 717
riitta.sinkkonen@pp.inet.fi

Asko Tuominen
Kolkerannantie 4 B 5
Puh. 509 1820
050-5510 300

Pirjo Tuominen
Kolkerannantie 4 B 5
Puh. 509 1820
050-559 9509
fax 509 5124

LIPPIS
1/2000

Julkaisija

Lippajärveläiset ry

Toimituskunta

Päätoimittaja/taito
Ilmoitukset
Riitta Sinkkonen

Paino

Picaset

Jorma Lehto
Leo Salminen

Jäsenmaksut

Vuoden 2000 jäsenmaksut on postitettu jäsenille. Jos et ole saanut maksulomaketta ja haluat edelleen olla jäsen, yst. ilmoita rah.hoitajalle. Jäsenmaksu on edelleen 50 mk/talous.

Tule mukaan! Lity jäseneksi!

MERITA
240018 - 33011

Espoon kaupungin ympäristölautakunta on hyväksynyt Pitkälästä, Lippajärveä ja Kauniaisten Gallträskiä koskevan kunnostus- ja vesiensuojeluohjelman. Hankkeen käynnistämistä vaikeuttavat niukat määrärahat. Lisäksi biologisesti järkkyneiden järvien palauttaminen normaalitilaan kestää kauan. Tärkeintä on kuitenkin, että alueen elämänlaadulle niin olennaisen tekijän - puhtaan ympäristön - puolesta on ryhdytty tositoimiin. Suunnitelmassa on muun muassa, että Lippajärveä hapetettaisiin myös ensi kesänä ja romuja kerättäisiin sen pohjalta.

Ohjelman peruslähdekohta - asukaslähtöisyys - on tervetullut tapa käynnistää ympäristön kehityshankkeita. Ovathan asukkaat oman elinympäristönsä parhaita asiantuntijoita. Ohjelman mukaan asukkaiden ehdotuksia on verrattu laajempiin tavoiteohjelmiin, joissa on mukana esimerkiksi kestävän kehityksen periaatteita. Näin ruohonjuuritasan ehdotuksia voidaan tarkastella "globaalimpien" tavoitteiden kanssa.

Uudenlaista suunnittelua edellyttää myös vuodenvaihteessa voimaan tullut ympäristölainsäädäntö. Maankäyttö- ja rakennuslaki asettaa tavoitteeksi hyvän elinympäristön ja vuorovaikutteisen suunnittelun. Siinä jokaiselle kansalaiselle pyritään turvaamaan vaikutusmahdollisuudet elinympäristöä koskevassa suunnittelussa.

Uusi ympäristönsuojelulaki puolestaan edellyttää kiinteistön omistajilta nykyistä huolellisempaa jätevesien käsittelyä haja-asutusalueilla, joihin viemärinti ei ulotu. Vesiensuojeluohjelmassa ovat mukana Espoo, Kauniainen, Vantaa ja Kirkkonummi. Käytännön suunnittelun on tehnyt LT-Konsultit Oy.

Ohjelman suunnitteluun ovat osallistuneet paikalliset asukas-yhdistykset Pitkälästä, Lippajärven ja Kauniaisten Gallträskin alueelta. Myös kalastuskunnat, maanomistajat ja yritykset ovat antaneet panoksensa hankkeelle. Suunnitteluvaiheessa on järjestetty ja lähtöleveysuudessa järjestetään asukasiltoja järvien virkistyskäytön parantamiseksi. Myös maanviljelijät ovat saaneet neuvontaa ja koulutusta Espoossa. Hankkeesta on internet-sivut osoitteessa www.ltcon.fi/projekti/vessuo/index.htm, jonne on voinut lähettää palautetta ja ehdotuksia vesiensuojelun

Lippajärveläiset ry:n kevätkokous pidettiin 4.4.2000

Kokouksessa käsiteltiin sääntö- määräiset asiat ja johtokunnalle ja muille tilivelvollisille myönnettiin vastuuvapaus vuoden 1999 tileistä ja toiminnasta.

Kokoukseen oli kutsuttu myös kaupungin nuorisotoimenneustajia kertomaan nuorille mahdollisesti järjestettävästä toiminnasta. Mukana oli vapaaehtoistyön koordinoija Leena Laitinen ja nuorisohjaaja Aina Malmberg. He

kertoivat erilaisista vaihtoehtoista ja toteutetuista malleista mm. Karakalliossa. Keskustelu virisikin vilkkaana. Nuorisotoimi haluaa olla mukana kehittämässä alueemme toimintaa ja kyseli tarpeitamme. Heillä ei kuitenkaan ole juuri mahdollisuutta yksin hoitaa nuorisotoimintaa, vaan mukaan kaivataan vapaaehtoisia aikuisia.

Myös esille tuotiin aloite perhekahvilan perustamisesta ja vanhan Auroran seurakuntalon käytöstä. Onko asukkailla kiinnostusta? RS

ESPOON JÄRVIÄ KUNNOSTETAAN

Ympäristölautakunta on hyväksynyt suunnitelmat

edistämiseksi. Pitkäjärven ja Lippajärven kunnostamisen tavoitteena pidetään sitä, että käyttökelpoisuusluokitus kohoaa vähintään yhden luokan ylöspäin välttävistä - tyydyttävään vuoteen 2010 mennessä; muun muassa sinilevät katoavat ja kalasto elpyy. Lisäksi happitilanteen toivotaan kohentuvan ja näkösyvyyden parantuvan olennaisesti.

Lippajärvi kuntoon!?

Lippajärven kunnostustöiden pohjana on ollut vuonna 1986 *Lasse Rantalan* tekemä kunnostussuunnitelma, jonka suositukset ovat yhä toteutuskelpoiset. Kunnostustoimia on arvioitu muun muassa koekalastuksen tulosten ja Pitkäjärven viime vuoden kunnostustoimenpiteiden tulosten pohjalta. Näin on päädytty suosittamaan muun muassa tehoilmastusta. Myös Lippajärven pohjalla oleva romu saattaa haitata esimerkiksi hoitokalastusta. Kaupunki kartoittaa parhaillaan romujen poistamisen tarvetta ja päättää asiasta tänä keväänä, kertoo ympäristökeskuksen *limnologi Sinikka Hammarberg*. Touhu ei

vän asutuksen jätevesiä 60-luvun puoliväliin saakka. Tämän jälkeen jätevedet johdettiin kulkemaan järven ali putkeen, jonka tiedetään kerran pettäneen ja aiheuttaneen likavesipäästön. Tavoitteena voitaisiinkin pitää sitä, että viemäriputki siirrettäisiin muualle. Myös teollisuusalueet liitettiin vähitellen viemäriin ja Suomenojan puhdistamoon.

Rantala arvioi vuonna 1986 kuormituslähteet seuraavasti: viemärimätön asutus 20 prosenttia, hulevedet 35 prosenttia ja Gallträskin ravinnekuorma 10 prosenttia. Näihin lukuihin ollaan saamassa parannusta, sillä alueella on tehty laajahkoja viemärointitoja. Kunnostusohjelmassa kiinnitetään huomiota Lippajärven rantsaunoihin, joiden jätevesien käsittely olisi tarkistettava. Pahin ongelma koskee hulevesiä, sillä katu- ja muilta päällystetyiltä alueilta huuhtoutuvat saastemäärät kasvavat kiihtyvän rakentamisen tahtiin. Tästä syystä kaupunki on käynnistävä hulevesikuormituksen selvitykset ja on valmis laatimaan suunnitelman sadevesiviemäroinnin tehostamisesta.

Kesävierailtoja Heinien kesäparatiisissa v. 1938. Takana siintele Pitkäjärvi. Kuten kuvasta näkyy, on se aina ollut tyypiltään reheväsuvien ja siksi onkin erittäin tärkeää hoitaa järveä jälkipolvien iloksi. Kuvan pojilla nuorimmaista lukuunottamatta oli pian edessä lähtö sotaan. Veikeästi virmistelevä poika on ainoa enää elossa oleva ja hän asustelee Helsingissä.

kuitenkaan ole halpaa, sillä Pitkäjärven romujen kerääminen maksoi viime kesänä 25 000 markkaa.

Suunnitelmassa sanotaan, että vuosina 1980-84 järven fosforikuormitus oli 198 kiloa fosforia vuodessa, eli yli kaksinkertainen Lippajärven sietokykyyn verrattuna. Lisäksi Lippajärven johdetaan hule- eli sade- ja sulamisvesiä, joiden kuormittavuuden tasoksi Rantala arvioi vuonna 1986 fosforin osalta 70 kiloa vuodessa ja typen osalta 600 kiloa vuodessa.

Kunnostustoimiksi Rantala ehdotti viemäroinnin parantamista, hulevesien maahanimeytyksen parantamista, kaislakasvustojen rakentamista Lippajärven laskeviin puroihin ja Gallträskin kunnostamista Kauriaisissa.

Lippajärven on johdettu ympäröi-

Vesiensuojeluohjelmassa ollaan valmiita arvioimaan Gallträskistä tulevan puron kuormitus vuosina 2000-2004. Gallträsk aiotaan ruopata ja tällöin purotutkimus toimii näiden ruoppausten vaikutusten seurantatutkimuksena.

Hapetusta jatketaan

Tällä hetkellähän Lippajärveä ei ilmasteta. Suojeluohjelmassa Lippajärvelle ehdotetaan pohjan ravinteisten kerrostumien tehohapetusta kesäisin kahdella hapettimella ja tarvit-

taessa myös talvella. Särkivaltaisen kalaston hoitokalastukseen on suojeluohjelmassa varauduttu vuosina 2001-2004. Hoitokalastuksia esitetään tehtäväksi osaksi talkoin, mutta pääosin ammattimaisesti.

Kalaston rakenteen elpymisen edellyttää myös petokalojen istutuksia, jotka voidaan toteuttaa yhteistyönä kalastusalueen, kalastuskuntien ja asukasjärjestöjen kanssa, sanotaan suojeluohjelmassa.

Asukasiloissa ja muun asukas-palautteen kautta saadut tiedot aiotaan hyödyntää Lippajärven virkistyskäytön parantamisessa. Ne liitetään puolestaan tämän vuoden aikana valmistuvaan Pitkäjärven-Lippajärven hoito- ja käyttösuunnitelmaan. Sen rahoitus saataisiin kaupungilta. Asukkaiden aiemmin toivomaa veneiden vuokrausjärjestelmää kehitetään kaupungin liikuntaviraston kanssa. Asukkaat ovat Lippajärven virkistyskäytön parantamiseksi muun muassa myös esittäneet polkua järven ympäri, kanootti- tai venehyteyttä Pitkäjärven ja lisää venepaikkoja. Linnuston suojelemiseksi olisi tehtävä kaikki mahdollinen. Tästä syystä esimerkiksi ruovikon niittäminen on hyvä suunnitella yhdessä paikallisten lintuasiantuntijoiden kanssa.

Kuka maksaa?

Vesiensuojeluohjelmassa esitetään Lippajärven kunnostustoimiin varoja vuosille 2000 - 2003 yhteensä 210 000 markkaa vuodessa. Tämän vuoden osalta Espoon ympäristölautakunta päättää varojen myöntämisestä huhtikuun puoleen väliin mennessä, arvioi *limnologi Sinikka Hammarberg*. Valtio osallistuu hankkeeseen suurella panoksella sillä määrärahoista yli puolet tulee ympäristöministeriöstä. Valtio on mukana sillä ehdolla, että kaupunki osallistuu hankkeeseen. Näillä näkymin kaupungin osuus on noin 85 000 markkaa. Myös maanomistajat voivat rahoittaa suojeluohjelmaa joko omalla talkootyöllä tai suoralla rahoituksella.

Hoitokalastuksia pystytään rahoittamaan ainakin osaksi työllisyysvaroin ja mahdollisesti myös EU:n rakennerahastovaroin. Samoin linnustollisesti arvokkaiden alueiden kuten Lippajärven hoitoa voitaneen rahoittaa rakennerahastovaroista, ilmenee järvien kunnostus- ja vesiensuojeluohjelmasta. JL

Kirvesniemen sisarukset laivaa uittamassa v. 1938 nykyisen Heiniity 8:n kohdalla

PERINTEEN JA TALLENNUKSEN OPISSA

Kotiseututyön tärkeä osa-alue on paikallisen historian ja perinteen tallennus ja vaaliminen. Tässä asukasyhdistykset ovat avainasemassa omalla alueellaan. Aiheesta järjestettiin Espoossa seminaari, johon osallistui myös yhdistyksemme jäseniä

Yhdistyksemme jäsenet *Pirjo Tuominen* allekirjoittanut *Aapo Kirvesniemi* saivat kokea mielenkiintoisen ja opettavan päivän osallistuessaan Espoon Kaupunginosayhdistysten Liiton (EKYL) järjestämään seminaariin: "Paikallisen historian ja perinteen talletus ja vaaliminen".

Seminaarissa pohdittiin paikallisen perinteen ja historian tallennuksen ja vaalimisen nykytilaa Espoon yhdistyksissä. Kuultiin selontekoja monista kiinnostavista alueellisista esimerkkikohteista ja projekteista. Esitysten pohjalta virisi vilkasta ja osin jopa "räväkkää" keskustelua siitä miten tätä yhdistystämme oleellisen tärkeää aihepiiriä pitäisi hoitaa. Saimme monia vinkkejä ja ohjeita joita voimme soveltaa ja hyödyntää oman yhdistyksemme toiminnassa.

Allekirjoittaneelle joka on varsin uusi jäsen yhdistyksessämme päivä tarjosi todellisen rautaisannoksen tietoa ja johdusta tähän yhdistystoiminnan osa-alueeseen. Jotta päivä ei olisi jäänyt keskinäisen kehumisen asteelle seminaari valmisteli julkilausuman joka saatetaan virallisesti myös Espoon hallintojärjestelmän päättäjille. Meitä lähellä olevan "Pikku-Auroran" eli Järvenperän mäellä sijaitsevan arvokkaan rakennusryhmän rappiotilaan on julkilausumassa myös kiinnitetty jälleen kerran huomiota.

Monet yhdistykset jo julkaisseet omia kirjojaan

Seminaaripäivän aluksi EKYL'in puheenjohtaja *Heikki Kotamies* viritti jovi-aaliin tapaansa orkesterinsa eli noin kolmekymmentä perinteen ja historian vaalijaa sopivan innostuneeseen tunnelmaan.

Arja Salmi Leppävaarasta kertoi perinteen ja historian tallennuksen yleis-tasosta. Todettiin, että monilla yhdistyksillä tämän lohkon toimintaan on todella paneuduttu ja tuloksia on syntynyt. Konkreettisinta ovat ne monet painetut ja joskus hyvinkin hienoon typografiseen asuun saatetut pienois historian kirjat, joita muidenkin esitelmöijien esittäminä saimme kateutta tuntien ihailla.

Tallennusmenetelmiä ja detaljitietoa

Martti Helminen, Helsingin kaupungin museosta kertoi paikallishistorian ja perinteen tallennuksen menetelmistä, aineiston hankinnasta ja arkistointitekniikasta. Ydinkohta hänen esityksessään oli –

huolehtikaa arkistoistannne ja hyvin, älkää aliarvioiko materiaalia, pieni kuitti tai vaatimaton käsiohjelma ovat nekin historiaa!

Tekniikoista saimme detaljitietoa alkaen pahvimapeista päätyen viimeisimmän megapixel luokan kuvaskannereihin. Kokous esitti hänen esityksensä jälkeen, että olisi toivottavaa saada yhdistysten käyttöön ohjeet arkistojen systematiikasta ja arkistointitekniikasta yleensä.

Kirjoittaja lähdössä maailmalle, muu perhe nautiskelee kesäisiä päiväkahveja Heinimessä 30-luvun lopulla

Mielenkiintoisia paikallisprojekteja

Juhani Hämeri Laaksolahden Huvila-yhdistyksestä kertoi värikkääseen tapansa heidän historiikkinsa "synnytystuskista". Jos on ollut polku pitkä ja välillä vaivalloinen on lopputuloskin komea ja arvostetun kestävä. Pääosin ominvoimin toteutetun historiikit ja niiden jatkuminen vuosittain ilmestyvissä lehdissä ovat kadehdittavana esimerkkinä mihin innostuksella ja työllä voidaan päästä. Laaksolahti on meitä niin lähellä, että heidän asiat tuntuvat joskus melkein omilta. Suosittelen tutustumaan yhdistyksen julkaisutoimintaan.

Laaksolahti on myös spesialisoitunut alueen nimihistoriaan. Ilmeisestikään ei alueiden kadun nimien laadinnassa aina virallisella taholla olla tietoisia vanhoista usein luontevammista nimiehdotuksista. Tämä on erikoisalue, jolla paikallinen yhdistys voi tehdä paljonkin jos ottaa asian omakseen.

Valokuva-arkisto on Laaksolahdessa myös järjestetty hienolla tavalla. Perustana on tietysti kuvadokumentti itsessään ja siihen oleellisesti liittyvä kirjallinen selvitys ja taustatiedot. Nykyaajan tekniikka taas tarjoaa mahdollisuudet aina internetin yhdistyksen kotisivuille asti.

Perinnehaastattelut ja materiaalinkeruu

Anneli Pathan Friisilän omakotiyhdistyksestä kertoi perinnehaastattelujen järjestämisestä. *Tommi Laakso ja Pirkko Sillanpää Keski-Espoo –seurasta* kertoivat kokemuksiaan materiaalinkeruusta historiikkiin. He painottivat jo museoissa ja arkistoissa olevan materiaalin esille kaivamista. Silti vasta elävien ihmisten haastattelut antavat arkistojen aarteille oikean eletyn elämän tunteen

Rakennusperintö alueellisen i dentiteetin osana

Iltapäivän aikana siirryimme yleisimpiin ja laajempiin aiheisiin. *Yli-intendentti Maire Mattinen Museovirastosta* kertoi aiheesta otsikolla "Rakennusperintö alueellisen identiteetin osana". Yleinen kiinnostus aiheeseen on selvästi kasvanut. Inventointityötä tehdään sekä virallisella taholla että yksityisten voimilla.

Kotiseutuyhdistyksillä on tässä rooli jota viranomastoiminnalla ei voi millään korvata tai tehdä paremmaksi ja se on ns. "hiljaisen tiedon" toimittaminen ja tuottaminen. Tällä tarkoitetaan kyläyhteisöjen ihmisten elämän liittäminen rakennuksiin. Kuka asui, kuka korjasi, kuka rakensi, kuka puhui, ketkä viljelivät, ketkä rakensivat laiturin, kenen maja oli puussa jne. Siis pikkuasioita eli kahdella sanalla ELÄMÄN MAKU. Esitelmöijä kertoi myös SUOMEN TAMMI –projektista, joka on Museoviraston ja Opetusministeriön koko maata käsitävä kulttuuriperintö- ja ammattiperinneasioita valottava hanke.

Kaupunginmuseo ja asukasyhdistykset yhteistyössä

Kotikaupunkimme Espoon virkamiehiä edustivat *museotoimenhoitaja Marilina Perko ja kotiseutusihteeri Kirsti Salminen*. Heidän esityksissään selviteltiin museon roolia yhdistysten työssä. Museo tekee toki työtä, joka sellaisenaan hyödyntää yhdistyksiä, mutta päätoiminta on toki laajempaa.

Asiantuntija palvelut ja erityisesti kaavamuuos asioissa annettavat lausunnot ovat museon ominta aluetta. Tästä asiasta syntyi vilkas keskustelu, josta yleisvaikutelmaksi jäi, että museovirasto tuntee jäävänsä joskus hieman hampaattomaksi. Esimerkkinä pidettiin jälleen Auroran historiallisesti arvokasta rakennuskompleksia, joka mätänee paikalleen. Kotiseutuyhdistysten mahdollisuuksia vaikuttajina museoihmiset haluavat kannustaa.

Valitettavasti loppujulkilausuma ei ole vielä valmistunut. Tulemme palaamaan siihen myöhemmin. Kiitokset EKYL'ille hyvästä seminaaripäivästä.

Aapo Kirvesniemi

Kuinka Heiniemi "löydettiin" ja uudisasutus alkoi

Untamo Utrion kirjoittamasta "Heiniemen historiasta" löydämme idyllisen Auroran puiston ja Heiniemen, jota onneksi "uusi aikakaan" ei ole täysin pilannut. Puisto on säilynyt ja Heiniemeen on rakennettu vain matalia taloja. Palaamme tässä 1930-luvulle ja annamme Utrion kertoa kiehtovaa historiaa.

"Ulos luontoon"

Helsingin kaupunki kasvoi itsenäisyyttä seuranneina vuosina niin nopeasti, että sitä hyvällä syyllä ruvettiin nimitämään suurkaupungiksi. Tästä oli seurauksena, etteivät ihmiset siellä enää varsinkaan kesäisin viihtyneet, vaan kaipasivat kivimuurien ummehtuneesta ilmapiiristä väljempään, raikkaampiin oloihin. Syntyi kansanliike, jota voidaan kutsua "ulos luontoon". Nuoriso alkoi vapaapäivinä retkeillä kaupungin ympäristössä, jopa kauempanakin, ja varttuneemmat kaupunkilaiset alkoivat suunnitella omien kesänviettopaikkojen hankkimista kaupungin ulkopuolelta.

Karamzinin kartano ja puisto metsästysalueineen löytyy

Anno domini 1930 keväällä sonnustautui eräs nuori kapunkilainen retkelle. Aikaisin sunnuntaiaamuna hän puki ylleen retkeilypuseron, golfhousut ja muut reip-pailuvälineet sekä varasi mukassaan myös kartan ja kompassin. Hän ajoi linjurilla kaupungista länteen päin ja astui autosta Kauniaisissa Petaksen kartanon kohdalla olevassa tienhaarassa. Valtatiestä erkanevan sivutien risteyksessä oli kivipylväs, jonka lappeessa oli joukko paikannimiä, ensimmäisenä Träskända.

Tätä tietä pitkin lähti

nuori kaupunkilainen reippaasti taivaltamaan.

Retkeilijä saapui tuota pikaa uuteen tienristeykseen, jonka hän kartastaan katsoen havaitsi sijaitsevan Träskändan kylässä puron eteläpuolella.

Risteyksen länsipuolella lepäsi Karamzinin puisto syvässä rauhassa. Temppelel katseli ylväästi, mutta hieman haikeasti ympärillään sijaitsevan puiston vanhenemista ja villiintymistä. Tuntui siltä, kuin koko puisto olisi muistelut menneitä, niitä aikoja, jolloin tiellä karahutti puistoon nelivaljakoita ja käytävät tulvahtivat täyteen värikkäitä univormuja ja kahisevia silkkipukuja. Öisillä kuutamoilta se oli kuulevinaan polulta hiljaisaa askelia ja rakkaita kuiskeita...

Nyt valloittivat käytäviä rikkaruohot, aamuisin kolistelivat ohi muutamaiset maitorattaat ja silloin tällöin hyrräsivät tiellä uuden aikakauden kulkuvälineet, autot.

Maa oli autio ja tyhjä

Tien itäpuolella havaitsi retkeilijämme pienen punaisen mökin, joka sekin oli elänyt suuruus aikansa silloin, kun siinä olivat asustaneet kartanon portinvartijat. Mökin takana levisi Karamzinin ulko- ja metsästyspuisto, jota ihmiskäsi ei ollut koskettanut neljään viiteenkymmeneen vuoteen.

Muutamaiset harvat ajokojat sitten kaivetut ojat olivat täyttyneet, kuusi, haapa, leppä ja pihlaja sekä selja versivat rehevästä maasta ja olivat tienoon jo muuttaneet melkein läpipääsemättömäksi aarniometsäksi. Maa oli tavallaan autio ja tyhjä, sillä eipä siellä ihmiset liikkuneet, vain linnut laulelivat puiden oksilla ja siilit taapersivat maassa ruokaansa etsien.

Metsän itärajalla sijaitsevasta vanhasta lähteestä pulppusi kirkasta vettä - hukkaan. Långträskin eli Pitkäjärven vesi lipui hiljaa ja surullisena puroon ja sitä tietä merta kohden. Matkailijastamme tuntui kuin tämän seudun tunnelmaan olisi sopinut Runebergin säe, että "vesillä, mailla tuuli vain hiljaa henkäilee".

Ruhtinattaren pesutupa

Pitkäjärven vesi siivuutti heti puron alkupäässä rannalla sijaitsevan korkean rakennuksen, jonka alakerta oli mahtavista graniittijärkäleistä, yläkerta puusta. Kas, siinä ruhtinattaren pesutupa. Sekin eli vanhojen muistojensa varassa. Viime vuosina oli tämä talo nähnyt elämää vain joinakin kesinä, kesäasukkaita. Maantielle johtava polku oli nurmettunut, maa kasvoi villinä nokkosta ja

ohdaketta ja koivut torkkuivat murheellisinä puron partaalla. Retkeilijämme katseli tätä osaa Träskändan kylästä ja hänestä tuntui siltä, että kerran vielä oli tämän rehevän, kauniin paikan aika tuleva, että uuden ajan aalto kerran astuu tähän Luojan armoittamaan seutuun.

Ensimmäiset uudisasukkaat

Eipä aavistanut retkeilijä, että tälle seudulle tulisi uusi aika niin pian kuin se tuli. Jo samana keväänä häiriintyi tämän paikkakunnan rauha lopullisesti. Silloin tuli todellisia uudisasukkaita pesutupaan ja "historian lehti kääntyi". Kääntäjänä oli osastonhoitaja Yrjö Henrik Kallinen ja hänen tyttärensä.

Tästä alkoi Heiniemen asuttaminen. Tulemme tutustumaan jatkossa "uudisasukkaiden" rakennuspuuhiin, kesänviettoon, talkoohenkeen ja kyläjuhliin. RS

Ravintola
LAGUNA
Terrace • Sauna

Perinteikäs ravintolamme tarjoilee arkisin klo 11.00 - 14.30 päivittäin vaihtuvan lounasmenun hintaan 37,- sisältäen päivän keiton, salaattipöydän, lämpimän ruoan sekä kahvin.

Pyhäisin katamme kalapöydän klo 13.00 alkaen.

Muistathan tanssi-iltamme tiistaisin sekä perjantaisin ja lauantaisin.

Voit aloittaa illanvieron myös kylpemällä ranta-saunassamme.

Kesäisin terassiltamme upeat maisemat Lippajärvelle

Lämpimästi tervetuloa.

Kuusiniemi 7, 02710 Espoo, p. 597 979

PS. Löytyykö lippajärveläisiltä perinnetietoa, kuvia, muistelmia tms.? Olisi mielenkiintoista saada materiaalia julkaistavaksi ja mahdollista 50-vuotis historiikkiamme varten.

Postin kohtalo askarruttaa

Oletko tullut ajatelleeksi, miten Lippajärvellä asumme kuin tyypillisessä suomalaisessa kyläyhteisössä. Kylän keskustassa on koulu, pari kauppaa ja posti, ja pian meillä on myös kirkko. Postissa on saattanut asioida sekä posti- että pankkiasioissa ja samalla suorittaa ruokaostokset viereisessä kaupassa. Nyt tämä idylli on asetettu vaakalaudalle.

Kuka olisi vielä kymmenen vuotta sitten uskonut, että meillä ei enää ole posti-pankkia. Leonia kehittyi yhä selkeämmin liikepankkina ja tiet postin kanssa erkanevat. Sen seurauksena pankkipalvelut meidänkin postikonttorissamme loppuvat vielä tämän vuoden aikana.

Pankista kerrottiin, että Leonia neuvottelee erilaisista ratkaisuista pankkipalvelujen tarjoamiseksi entisillä alueilla. Kysymykseen tulevat uudet ratkaisut nostaa rahaa esimerkiksi kauppojen tai R-kioskien kassoilta. Maksuliikennettä varten suunnitellaan kaupan tai kioskin sijoitettavia päätepalveluja. Mihin ratkaisuihin päädytään, sitä ei neuvottelujen tässä vaiheessa osattu kertoa.

Oma K-kauppiaamme kertoi, että hän mielellään ottaisi rahan nostopalveluja

kassoille ja miksi ei myös maksupäätteen. Kesko ei vain vielä ole päässyt sopimukseen minkään pankin kanssa. Muutamaan otteeseen aiemmin on Lippajärvenkin kaupparakennuksen yhteyteen pyydetty pankkiautomaattia käteisen rahan nostoja varten, mutta automaatteja hallitseva yhtiö ei siihen ole suostunut. Automaattien määrää ollaan paremminkin vähentämässä kuin lisäämässä.

Myös posti on ilmoittanut vähentävänsä omien toimipaikkojensa määrää puoleen nykyisestä. Missä postiasiointi on melko vähäistä, palvelu on tarkoituksenmukaista tarjota jonkin muun yrityksen yhteydessä. Omassa postissamme postipalvelujen käyttö on ollut vilkkaampaa kuin pankkiasiointi, mutta konttorin kohtalosta voimme odotella ennakkotietoja vasta kesän kynnyksellä. Ratkaisut kunkin toimipaikan tulevasta toimintamuodosta ja aikataulusta syntyvät yt-neuvottelujen myötä toukokuun alkuun mennessä.

Kaupunginosayhdistyksen piirissä seuraamme tilanteen kehittymistä tiiviisti. Pyrimme myös tuomaan päättäjien tietoon mielipiteemme postin säilyttämisen ja myös pankkipalvelujen saatavuuden puolesta alueella. Molempien palvelujen säilymisellä

Kaipaavatko asukkaat paikallista yhteisöllisyyttä?

Stakesin raportissa **Lähiö ABC** (Stakes 239/1999 toim. Vesa Kanninen) on paineutettu eri puolilla Suomea toteutettuihin projekteihin. Siinä kysytään: Mihin oikeastaan perustuu se ajatus, että asukkaat kaipaavat nimenomaan lähiöihin paikallista yhteisöllisyyttä. Mitkä ovat ne yhteiset arvot, jotka yhdistävät -tai joiden pitäisi yhdistää - lähiöiden asukkaita toisiinsa?

Voitaneen ajatella, että lähiön asukkaita yhdistää viihtyisän asuinympäristön turvaaminen. Asia kuitenkin mutkistuu, kun sukelletaan sisään siihen, mitä itsekukin viihtyisällä asuinympäristöllä tarkoittaa ja miksi juuri tiettyjä asioita. Kirjoittajien mielestä (Kanninen, Bäcklund) juuri tässä on yksi lähiökehittämisen haasteista.

Onko Lippajärvi lähiö? Vai kylä? Mitä mieltä asukkaat olette? AM

on tärkeä merkitys Lippajärven kaupunginosalle, joka muuten on vaarassa vaipua pelkän makamataajaman asteelle. LS

Lippajärveläiset ry:n kirje YTV:lle joukkoliikennesuunnittelusta

Asukasyhdistys Lippajärveläiset ry haluaa kiinnittää YTV:n huomiota kaupunkiradan mukanaan tuomiin epäkohtiin. Edustamme yli kolmea tuhatta asukasta, joista merkittävä osa käyttää julkisia liikennevälineitä työ- ja vapaa-ajanmatkoillaan. Yhdistys on pannut huolestuneena merkille, että järjestely heikentää huomattavasti yhteyksiä Lippajärven ja Helsingin keskusta-alueen välillä. Jos on asiaa esimerkiksi Töölön alueelle, pidentää juna-, raitiovaunu- tai linja-autoyhteys matkan-tekua tuntuvasti.

Lisäksi kaupunkirata tuo mukanaan uudet syöttölinjat Leppävaarasta eteenpäin. Jos vaihtaa Lakkitorilla esitettyyn linja 57:n bussiin, joutuu kiertämään Karakallion kautta, kun tähän asti linja 247 tai 250 on kulkenut suoraan perille. Matka voi ruuhka-aikana pidentyä jopa kymmenellä minuutilla. Lisäksi vaadimme, että linja 17 jatkaisi liikennöintiä nykyisellä tavalla tai ainakin Espoon keskustan ja Lakkitorin väliä. Linja 43 A kulkee mielestämme iltapäivisin ja muutoinkin liian harvoin. Jos vuoroja olisi tiuhemmin, yhteydet Kauniaisten asemalle ja linja 212:een paranisivat, mikä puolestaan lisäisi yhteyksiä Helsinkiin.

Katsomme myös, että Leppävaarasta Helsingin keskustaan vaikka Meilahden sairaalan lähistölle kulkeva 205 tekee turhan kierroksen Perkkäälle, josta se poimii vain muutamia matkustajia. Toivomme, että nämä näkökohdat huomioidaan lopullisia päätöksiä tehdessämme.

Hyvää musiikinopetusta Espoossa - toimitiloja ja kamarimusiikkisalia kaivataan

Musiikki on näkyvästi esillä Espoon kulttuuritarjonnassa. Tapiola Sinfonietta on vakiinnuttanut asemansa taitavana ja ohjelmistoltaan monipuolisena kaupunginorkesterina. Jälkikasvusta huolehtivat musiikkikoulu ja opistot. Karakallion monitoimitaloa kotipaikkanaan pitävä **Musiikkiopisto Juvenalia** on näistä suurimpia.

Musiikkiopisto Juvenalia perustettiin Espoon Musiikkikoulu-nimisenä vuonna 1977. Opistoksi se muuttui vuonna 1992. Opistossa toimii 6 osastoa: opistoaste, aikuisosasto, perusaste, soitinvalmennus, musiikkileikkikoulu ja vapaaosasto. Oppilaita on 1260, joista musiikkileikkikoululaisien osuus on 690. Opettajia on yli 60.

Musiikkiopisto Juvenalia tekee arvokasta työtä lasten ja nuorisoin kulttuuriharrastuksen kehittämiseksi ja antaa vanhan peruskoulutuksen musiikon uralle aikoville.

Eriasteisia tutkitoja suoritetaan vuosittain n. 600. Näin laaja toiminta ei mahdu yksistään Karakallion monitoimi-

talon puitteisiin. Tilanahtaus on valtava ja toimintaa on n. 30 paikassa ympäri Espoota. Juvenalia onkin lähestynyt kaupunkia ja tehnyt aloitteen koulutilojen ja kamarimusiikkisalin saamiseksi Leppävaaran uuteen keskukseen kirjastotalon yhteyteen. Näin kulttuuritarjonta alueella lisääntyisi, mikä osaltaan pehmentäisi keskuksen muutoin raskasta kaupallistailmetta.

Lähetystö, johon kuului musiikkiopiston johtoa ja Leppävaaran alueneuvottelukunnan edustajia, kävi esittämässä valtuustoryhmien puheenjohtajille tilojen varaamista ja kamarimusiikkisalin rakentamista Leppävaaran uuden liikekeskuksen yhteyteen. LS

AUTOKOULU R. LAINE

Sinua lähinnä

VIHERLAAKSOSSA

- * AJOKORTTILUOKAT A, B, C
- * II - VAIHE
- * LISÄTREENIÄ AJOKORTTILLISILLE

Puh. 59 59 00

NUVA

- nuorten espoolaisten äänitorvi

Espoon kaupunki on perustanut nuorille aivan ikeoman valtuuston, Nuorisovaltuuston, eli NUVAn. Nuorisovaltuutetut kertovat, miten Nuva toimii - ja ennen kaikkea - mitä hyötyä Nuvasta on tavalliselle nuorelle

Lotte-Maj Lax, 18, on Nuorisovaltuuston riveissä jo toista kautta. Nuorisovaltuustoon suurin äänimäärä, 160 ääntä, yllätti Loten täysin. Hän ei ollut kuulemma edes varma pääsytään valtuustoon toista kertaa. Nuorisovaltuustoon voi asettua ehdolle kuka tahansa espoolainen 13-20-vuotias nuori.

Valtuuston kausi kestää

Nuvalla on myös jäsen jokaisessa kaupungin lautakunnassa. Näin varmistetaan, että Nuva pysyy perillä myös muista kuin nuoria koskevista asioista.

Aloitteita kaupunginvaltuustossa jo runsain mitoin

"Edellisen Nuvan suurin kongretninen saavutus oli skeitti-

Ville Laaksonen kehoittaa tarttumaan rohkeasti puhelimeen ja kertomaan asioista Nuorisovaltuustolle

kansa. Jos nimittäin kukaan ei kerro, mistä kenkä puristaa, on Nuvan mahdotonta tehdä asialle mitään. Joten hyvät lippajäreläiset, puhelin vain rohkeasti käteen ja kertomaan, mikä kotiseudulla mättää!

Nuorisovaltuuston väriäikkä

Villellä on paljon mielenkiintoisia, joskin ehkä hieman liian kunnianhimoisia ideoita. Ville muun muassa ehdottaa nuorille omaa poliisia. Villen mielestä nuorten rikollisuutta ja muita ongelmia varten pitäisi olla aivan omat poliisipartiot, jotka keskit-

tyisivät ainoastaan vasta aikuis-tuvien ihmisten tilanteeseen ja joilla olisi nuorille aikaa. Myös nuorten asuntotilanteesta ja päihteiden käytöstä Ville on huolissaan. Kun keskustelu kääntyy nuoria koskeviin avustuksiin, kuten opinto- ja asumistukeen rupeaa Ville suorastaan kihise-mään. Nuorisovaltuustolle näin suuret kysymykset ovat kenties liian vaikeita ratkaistavia, mutta ainakin Nuva voi tahollaan yrittää järjestää nuorille mielekästä tekemistä, ettei kenenkään tarvit-sisi luisua väärille raitteille.

Heidi Katajamäki

Lotte-Maj Lax ja Päivi Oinonen haluavat parantaa nuorten asioita

3 vuotta. Nuva on vielä melko lapsenkengissä, sillä syksyllä -99 alkanut kausi on Nuvan historian toinen. Lotte kertoo, että ensimmäiset kolme vuotta menivät lähinnä yhteyksien ja suhteiden solmimiseen sekä käytännön järjestelyihin. Vasta nyt toisella kaudella Nuva voi täysin rinnoin keskittyä itse asiaan, eli nuorten hyvinvointiin.

Nuva ajaa kaikkien nuorten asioita

Päivi Oinonen, 17, on Nuvan ensimmäinen varapuheenjohtaja ja ensi kertaa mukana. Hän kertoo, että Nuorisovaltuusto tekee paljon yhteistyötä Espoon peruskoulujen ja lukioiden kanssa, mutta korostaa, että Nuva on jokaisen nuoren, myös työttömän tai työssäkäyvän asialla. Syy kouluyhteistyöhön löytyy siitä, että koulujen oppilaskunnat ovat hyvin perillä nuorten tarpeista. Koulujen kautta myös tavoittaa suurimman osan Espoon nuorisosta. Lotte ja Päivi valittelevatkin, että yksittäisten nuorten yhteydenottoja tulee liian vähän. Kuka tahansa voi kertoa Nuvalle huomaamastaan epäkohdasta.

puiston rakennuttaminen", kertoo Lotte. "Tänä vuonnakin aloitteita on jätetty jo monia." Nuva yrittää mm. mahdollistaa lukio-vaihdon yhden jakson ajaksi, saada pysäkkiaikataulut kaikille Espoon bussipysäkeille ja onpa mielenosoitus salibändyn puolestakin ehditty järjestää. Korkealentoisimpana vaatimuksena Päivi mainitsee ehdotuksen joukkoliikenteen saamisesta maksuttomaksi. Se tuskin onnistuu, Nuva tietää sen. Tarkoituksena onkin lähinnä ollut keskustelun herättäminen asian tiimoilta. Myös jo viime kaudella järjestetty nuorisotapahtuma. Dance Fever, on jälleen suunnitteilla.

Kaikki on nuorista itsestään kiinni

Ville Laaksonen, 18, pääsi Nuvaa tiukan vaalikampanjan tuloksena. Ville haluaa vaikuttaa positiivisesti ihmisten elämään ja tästä syystä asettui ehdolle valtuustoon. Haastattelun aikana Ville toistaa useaan otteeseen seuraavaa lausetta: "Kaikki on ihmisestä itsestään kiinni". Mitä nuorisovaltuustoon tulee, pitää lause totisesti paik-

Jos sinulla on ehdotuksia, ideoita tai haluat tietää lisää Nuorisovaltuuston toiminnasta, voit ottaa yhteyttä:

Ari Tenho, aluevastaava
Lippajärven alueella: 050-376 2924

Nuvan toimisto, avoinna virka-aikoina 09-806 6706

Nuvalla on myös omat internet-sivut osoitteessa: www.espooli.fi/nuorisovaltuusto

huolomme hoitaa pikkupuutteet,
puotimme myy merkituotteet

Bang & Olufsen

SONY

SALORA

jo 30 vuotta kotienne äänessä & kuvassa

U.SUOMALAINEN

puhelin on 09-5053261 ja osoite Turuntie 132 Kauniainen / Peltos

AURORAN KYLÄJUHLA 21.5.2000

Auroran kyläjuhlan suunnittelut hyvässä vauhdissa. Keväisenä sunnuntaina se taas toteutuu ja kyläläiset voivat kokoontua nauttimaan teatterista, musiikista, taiteesta ja muusta mukavasta. Juhla-aika klo 10-14.

Juhlien yhteydessä tänä vuonna myös AURORA-seminaari, jossa tutustutaan Aurora Karamziniin ja alueen historiaan. Se pidetään puiston kappelissa klo 14.

Juhlien järjestelyissä on paljon puuhaa. Haluaisitko tulla mukaan auttamaan? Yht.tied. sivulla 2. On kiva, jos soitat!

ESPOONJOKI-KÄVELY 3.5

Pro Espoonjoki ry:n virkistyskäyttötoimikunta opastaa retkeä pitkin Espoonjoen rantaa Auroranpuistosta Espoon kirkolle. Tutustutaan joenvarren maisemaan, kasvustoon ja eläimistöön. Varustaudu kumisaappain ja samoiluasuinein. Retkellä voit kertoa mielipiteitäsi ja toiveitasi Espoonjoen käyttömahdollisuuksista. Lähtö Träskändan puistotien sillalta klo 18.

SIIVOUSTALKOOT 7.5.

Keväisiin siivoustalkoihin kokoonnutaan klo 10 Vilniemen uimarannalle. Haravoidaan ja kerätään roskaa, perataan risukoitakin, jos innostusta riittää. Asukasyhdistys tarjoaa virvokkeita. Voimme myös keskustella rannan kehittämisestä. Porukalla on mukava toimia. Tule mukaan!

AURORAN VANHOISTA RAKENNUKSISTA EKYLT:TA KIRJE VALTUUSTOLLE

Espoon kaupunginosayhdistysten Liitto haluaa edistää kunnostusasiaja ja se on kokosi asukeyhdistyksiltä tietoja ja toiveita, joiden pohjalta se laati vetoomuskirjeen valtuustolle ja toi tilanteen julkisuuteen tiedotusvälineissä.

- ☐ **MATOT**
- ☐ **MAALIT**
- ☐ **TAPETIT**
- ☐ **KAAKELIT**

Ruuhkattomasti lähelläsi

ESPOON VÄRI

Kuusiniementie 2, Viherlaakso
Puh. 597 007

VÄRISILMÄ

Vanhanajan monipuolinen puutarha lähelläsi

Viherkasvit ja leikkokukat
Kesäkukat ja perennat
Puut ja pensaat

Mullat ja lannoitteet
Siemenet
Siirtonurmea

Tervetuloa puutarhalle

Välkommen till trädgården

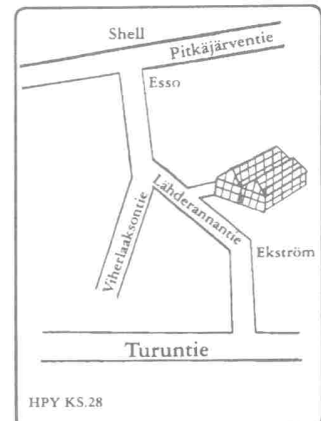
Anne & Marco Vuori

Viherlaakson

Puutarha

Puutarhantie 7, 02710 Espoo. Ajo Lähderannantieltä. Puh/fax 09-599 452
Aukioloajat arkisin klo 8-20, la-su 9-15

AURORAN UUSI SEURAKUNTATALO VALMIS

Alueemme on saanut kauan kaivatun julkisen rakennuksen, kirkon keskelle kylää, kun Kanta-Espoon seurakunnan Viherlaakson ja Nuuksion alueiden yhteinen talo on valmistunut. Toiminta on jo alkanut ja lasten äänet täyttävät talon, sillä osa talosta toimii Lippajärven päiväkodin osana. Seurakunnan päiväkerhoihin mahtuu nyt enemmän lapsia. Talo tulee varmasti olemaan hyvin tärkeä paikka monenlaiselle toiminnalle. Ja pyhäpäivän messukin löytyy läheltä.

Talon käyttöönotto-jumalanpalvelus pidettiin toukokuun viimeisenä sunnuntaina yöllisen sateen rai-kastaman luonnon tuoksu-essa auringon hehkussa. Juhlayleisö järjestäytyi jonoihin kahdelle ovelle ja musiikin soidessa sai astua taivaan sinisen seinän vie-ritse sisälle kirkkosaliin, joka mykisti ja hiljensi saapujan avaruudellaan ja rauhalli-suudellaan. Valo tulvi saliin sivuseinien korkeista ikku-noista ja lasisesta takasei-nästä, joka avattuna suuren-taa tilan jatkumaan myös pihamaalle.

Auringon valo ja kesän vehreät lehvät toivat luonnon osaksi kirkkotilaa. Talon suunnitellut arkkitehti Kirsti Sivén kertoi valon olleen tärkeää suunnitelmissa ja hän onkin käyttänyt sitä arkkitehtoisena elementtinä. Muina elementteinä on mm. puuta, lasia ja monia mielenkiintoisia yksityiskohtia. Aurora-nimi tarkoittaa aamunkoittoa.

Väki täytti salin ääriään myöten ja ulkopenkitkin loppui-
vat kesken. Virret kaikuivat kau-
niina nuorten orkesterin säestä-
minä, kirkkokuoro lauloi lippa-
järveläisen kanttori Pia Koskisen
johdolla. "Vasket, pasuunat ja
kitarat" soivat. Yleisö herkiytyi
kuulemaan rukoussunnuntain

Raamatun tekstejä. Liturgieina toi-
mivat Viherlaakson alueen kappal-
lainen, rovasti Laina Pekonen ja
Nuuksion alueen kappalainen
pastori Hannu Mäenpää.

Talon vihkimisen suoritti
Kauniaisten kirkkoherra, läänin-
rovasti Arto Laitinen. Hän kertoi
rukoussunnuntain muistuttavan

lähimmäisistä, joita voimme kan-
taa rukouksissa. Hän sanoi, että
seurakunnan tehtävänä on opet-
taa rakastamista, anteeksianta-
mista ja anteeksisaamista. Hän
toivoi tämän sakraalitalon pitä-
vän maailman pauhun kaukana
ja hänkin toi esiin valon puhues-
jatkuu s. 4

AURORAN KYLÄJUHLISSA ENNÄTYSYLEISÖ

Träskändan vanhojen meijeri-
rakennusten katveessa vietti
toukokuun lopulla aurinkoista
sunnuntaipäivää satoja ihmisiä
nauttien taiteilijoiden esityksis-
tä ja puffetin antimista. Erityistä
hohtoa tapahtumalle antoi tällä
kertaa kyläjuhlan päätteeksi
järjestetty seminaari, jossa
pohdittiin Aurora Karamzinin
merkitystä.

Jo perinteeksi muuttuneelta
juhlalta odotettiin tällä kertaa paljon
ja hyvällä syyllä voidaan sanoa kaiken
menneen yli odotusten. Järjestäjien
arvion mukaan paikalla kävi ainakin
800 ihmistä. Yleisön kommentteista ja

Juhlien kohokohta oli
Aurora Karamzinin
(näyttelijä Susanna
Indrén) saapuminen.
Hevoskyydin tarjosi
Bodomien alueen
Kiinteistöyhdistyk-
sestä Igor Nyström ja
kukat ojensi
Lippajärveläiset ry:n
varapuheenjohtaja
Jorma Lehto

arvokkaiden rakennusten säilyttä-
miseen ja juhlistetaan kevään koitta-
mista. Ohjelmisto oli laaja, musiikkia
paikallisesta Saturnine-bändistä ja
pelimanneista mestaritrubatuuri Petri
Hohenthaliin. Lapsille oli teatteria,
satupolku, kasvomaalausta ja muuta
mukavaa. Aamupäivän kruunasi yhtei-
söteatteri Jäänsärkijöiden kantaesitys
- Aurora Karamzin kävi täällä..

Maalaustaiteeseen ja
käsityötaitoihin saatiin myös
myös tutustua sekä pai-
kallisten järjestöjen
toimintaan. Oli
jonglööri ja
klovnikin.
Kts.s.
4-5

MEIJERI-ROCK
Musiikkia nuorille joka
makuun
Auroran meijerillä
la 12.8.
Kts. sivu 7 klo 12-21

Kaupunginosayhdistys Lippajärveläiset ry

Puheenjohtajan nurkka

Tällä kertaa tuon esille Espoon, Helsingin, Vantaan ja Kirkkonummen ympäristöyhdistysten vetoomuksen päättäjille pääkaupunkiseudun yhteisen merellisen kaupunkipuiston puolesta:

"Luonto- ja kulttuuriarvot on turvattava Espoon, Helsingin, Vantaan ja Kirkkonummen yhteisellä kansallisella kaupunkipuistolla jota täydentävät jokilaaksot.

Suomella on Euroopan kaunein pääkaupunkiseutu - asutus, meri ja metsä lomittuvat ainutlaatuisella tavalla. Mereltä tulijaa tervehtivät ulkovartiona lujat peruskalliossaaret, joiden takana Espoo, Vantaa, Helsinki, Kirkkonummi on rakennettu pääpiirteissään yhä luonnon luoman rantaviivan kumppaneiksi.

Lukuisat merenlahdet peilailevat asutuksen lomassa. Espoonlahti ja Vanhankaupunginlahti ulottuvat myös syvälle seudun historiaan, sillä Espoo ja Helsinki perustettiin näihin lahtiin yhä vanhan kulttuuri- ja luonnonmaiseman lomitse laskevien Vantaan- ja Espoonjoen huomaan. Yhteyden maamme suuriin metsiin luovat Helsingin ja Espoon keskuspuistot.

Me allekirjoittaneet järjestöt vaadimme, että pääkaupunkiseudun keskeinen luonto- ja kulttuuriperintö suojellaan Maankäyttö- ja rakennuslain mukaisena kansallisena kaupunkipuistona. Puistoehdotuksemme ulottuu Kirkkonummelta Vantaalle, ja se varmistaa pääkaupunkiseudun keskeisen ja leimallisen arvonn luonnonmukaisten rantojen - säilymisen. Rannoilta puisto kurottaa keskuspuistojen metsäisinä ja jokilaaksojen kulttuuritieteisinä kiiloina sisämaahan.

Ehdotuksemme mukainen kansallinen kaupunkipuisto on toteutuessaan näyttö pääkaupunkiseudusta, joka haluaa säilyttää asutuksen, kulttuurin ja luonnon välisen sopusoinnun. Espoo, Helsinki, Kirkkonummi ja Vantaa voisivat olla puistosta ylpeitä. Yhteinen kansallinen kaupunkipuisto mahdollistaa liikkumisen viherväylillä pitkin kunnasta toiseen.

Kansallinen kaupunkipuisto turvaa kaavaratkaisuja paremmin korvaamattomien luonto- ja kulttuurikokonaisuuksien säilymisen. Maankäyttö- ja rakennuslain myötä kuntien on otettava vastuu ympäristöstään. Pääkaupunkiseudulla on suuri vastuunsa koko maan tien- näyttäjänä".

Tähän vetoomukseen haluamme varmaankin kaikki yhtyä. Tämä vuosihan on Viher- vuosi, joten onneksi olemme saaneet huomata monien tahojen lisääntyneen kiinnostuksen luonnon suojelemiseen. Teemmehän mekin parhaamme ja huolehdimme vaikkapa vain lähi- ympäristömme siisteydestä.

Arja Mikkonen

Kyläjuhlan
juonsi ja
toteutuksesta
vastasi Riitta
Sinkkonen

Päätoimittajan terveiset

Lippis-lehti on nuori iältään monien asukaslehtien joukossa. Se on kuitenkin saamamme palautteen mukaan tarpeellinen ja odotettu ja on ottanut oman paikkansa julkaisujen joukossa. Se tuntuu mukavalle. Lippajärveläiset ry:llä ei ole vielä kotisivuja netissä eikä lehti ilmesty sähköisessä muodossa, mutta yritämme tätä paperiversiota saada jakeluun neljäksi vuodessa.

Kiitos kaikille ilmoittajillemme.. Ilman teidän tukeanne ja kaupungin pientä avustusta ei lehden painatus olisi mahdollista.

Tämä lehti on ensimmäinen, joka jaetaan myös omaa aluettaamme laajemmin. Auroran kyläjuhlan yhteistyökumppanimme Järvenperän Omakotiyhdistys ja Bodomin alueen Kiinteistöyhdistys tekevät jakelun myös omilla alueillaan. Siksi tässä numerossa onkin keskittynyt alueidemme yhteisiin asioihin.

Juhlat toteutuivat tänä vuonna todella pienen porukan yhteistyöllä. Ja ne olivat jäädä kokonaan toteutumatta, ellei allekirjoittanut olisi rohjennut ottaa juhlavastaavan tehtävää. Mutta onneksi kaikki onnistui hyvin ja sääkin suosi monien sadevuosien jälkeen. Juhlien jatkuvuus saattaa kyllä olla kyseenalaista jollei lisää talkoolaisia ja toimitsijoita ilmaannu. Siis tervetuloa kiinnostuneet hauskan yhteisen juhlan valmistukseen!

Auroran alueella on perinteisesti vietetty paljon juhlia. Aurora Karamzin oli kuuluisa hienoista kutsuistaan ja vieraili peräti keisarikin täällä. 1930-luvulla Heiniemeen syntyi "kyläyhteisö", josta Untamo Utrio, kirjailija Kaari Utrion isä, on kirjoittanut oman "historian". Siinä kerrotaan kuinka talkoovoimin tehtiin mm. tie ja joka syksy järjestettiin juhlat, jonka valmisteluihin jokainen omalla tavallaan osallistui.

Toivottavasti nyt ei jäädä huonommaksi. Talkoohenkeä todella kaivat- taisiin. Kaupunginosayhdistysten toiminta on tärkeää juurruttamaan meitä muualta tulleita luomaan espoolaista identiteettiä sekä myös tutkimaan historiaa ja luomaan sitä. Tavataan yhteisen tekemisen merkeissä!

Riitta Sinkkonen

Lippajärveläiset ry:n johtokunta v. 2000

Varapuh. joht.

Jorma Lehto
Ansakuja 1 C 5
Puh. 509 2328
jorma.lehto@pp4.inet.fi

Sihteeri

Mauri Julin
Linnustajankuja 1 D
Puh/fax 5489 2610
050-563 8503
mauri.julin@jv.julin.inet.fi

Rah.hoitaja

Leo Salminen
Ansatie 8 A
Puh. 590 353
leos@kolumbus.fi

Aapo Kirvesniemi
Heiniemi 7
Puh. 598 642

Juhani Nykänen
Viilniementie 3 D 41
Puh. 509 1048 koti
86181 3948 työ

Sinikka Sainio
Jahtitorventie 9
Puh. 509 3243

Varajäsenet

Erkki Eloranta
Jänismäki 10P
uh. 593 193

Maija-Liisa Koskinen
Jahtikuja 7
Puh. 590 338

Kaija Sulkava-Räsänen
Riistatie 23 D
Puh. 509 3960

Riitta Sinkkonen
Everstinkuja 1 B 37
02600 Espoo
Puh. 509 2937
050-3680 717
riitta.sinkkonen@pp.inet.fi

Asko Tuominen
Kolkerannantie 4 B 5
Puh. 509 1820
050-5510 300

Pirjo Tuominen
Kolkerannantie 4 B 5
Puh. 509 1820
050-559 9509
fax 509 5124

LIPPIS
2/2000

Julkaisija

Lippajärveläiset ry
3. vsk

Toimituskunta

Päätoimittaja/taito
Ilmoitukset
Riitta Sinkkonen
Jorma Lehto
Leo Salminen

Paino

Pica-Set, Helsinki
Levikki 2500 kpl
Pankki: Merita
240018 - 33011

Onnea voittajalle ja tervetuloa uudet jäsenet!

Auroran kyläjuhlassa Lippajärveläiset ry:llä oli esittelypöytä. Vierailijoita kävi mukavasti tutustumassa toimintaamme ja saimme uusia jäseniä. Jäseneksi ilmoittautuneiden kesken arvoimme arvokkaan uutuskirjan. Välähdyksiä keskiajalta- teoksen, joka käsittelee myös Espoota, voitti Pertti Hänninen Viilniementieltä Lippajärveltä. Onnea voittajalle ja tervetuloa kaikki uudet jäsenet!

Läheträkää POSTIA!

Valokuvia,
tekstejä, jutun
aiheita,
palautteita, yms.

AURORASTA ESPOON KOLMAS KOTISEUTUTALO? Kaupungin investointiohjelman esitys lisämäärärahasta

Tällä hetkellä "Auroran meijerille" on myönnetty 200.000 mk pikaisiin kunnostuksiin. Pihalle onkin kaivettu saloja ja ulkosivujakin on alettu korjata. Nyt kiinteistöpalvelukeskus on tehnyt seuraaville kolmelle vuodelle 10 mm:n määräraha-anomuksen. Alkaisiko siis lopultakin jotain tapahtua? Toivoo vain voi, että niin käy.

Leppävaarassa sijaitsevan Kotiseututalon Parkvillan avajaisissa kotiseutusihteeri Kirsti Salminen kertoi kaupungin museon haaveesta saada Aurorasta Espooseen kolmas kotiseututalo tai peräti kotiseutukulttuurikeskus. Villa Rulludd eteläisessä Espoossa oli ensimmäinen. Alkuperäistä mukaillen kunnostettu Parkvilla on herännyt eloon ja se henkii viehättävää tunnelmaa. Toiminta on lähtenyt hyvin käyntiin ja se on ahkerassa käytössä. Sitä voidaan vuokrata erilaisiin tilaisuuksiin, mm. perhejuhliin, sieltä on saanut oman toimiston Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitto ja

Espoon Käsityöyhdistys, lisäksi se toimii korttelitupana ympärillä oleville kerrostaloille, joista osa on osallistunut myös kustannuksiin.

Auroran asiaa on nyt tuotu taas monelta taholta esille ja yritetty vaikuttaa päätäjiin. Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitto lähetti keväällä kirjelmän, jossa Auroran kunnostusta kiirehdittiin ja se sisälsi myös ehdotuksia, mitä taloihin tulisi.

Kaupunginmuseo on kutsunut lähiympäristön kaupunginosayhdistykset kokoukseen lähiaikoina. Tämä on hyvä asia, sillä näin asukkaiden mielipiteet tulevat huomioituksi. Ja näinhän Espoon kaupunkistrategian mukaan pitää ollakin. Mielenkiintoista odottaa, mitä tuleman pitää.

Rakennuksissa on Karamzinin jälkeen toiminut mm. lasten kesäsiirtola ja nyt osa tiloista on vuokrattuna kuvanveistäjälle, puusepälle ja sepälle. RS

**Tarkkaile vesistömme tilannetta
www.ymptutk-yrjola.fi**

PRO ESPOONJOKI RY ESITTÄYTYI AURORAN JUHLASSA

Espoonjoen vesistön muodostaa Bembölestä Espoonlahteen virtaava pää-uoma sivujokineen sekä niihin liittyvine järvineen. Alueella on yhteensä parikymmentä järveä, joista suurimmat yli 10 hehtaarin järvet ovat Bodominjärvi, Pitkäjärvi, Matalajärvi, Lippajärvi, Luukinjärvi, Kalajärvi sekä Gallträsk. Alueen asukkaat haluavat säilyttää mm. vesistöön liittyvän luonnon, vanhan kulttuurin ja virkistysmahdollisuudet.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ja edelleen kehittämiseksi kaupunginosayhdistykset ja eri kansalaisjärjestöt perustivat Pro Espoonjoki ry, Pro Esbo å rf:n. Siihen kuuluu nyt parikymmentä jäsenjärjestöä. Ensimmäisen toimintavuotensa aikana se on järjestäytynyt toimikuntiin, joissa käsitellään mm. vesistöä, kaavoitusta ja virkistyskäyttöä. Toiminta-alueensa määrittelemiseksi yhdistys on tehnyt esitteen, jossa käsitellään esimerkein toiminnallisia alueita ja toisaalta kartan muodossa on määritelty vesistön valuma-alue. Vesistön järvet ovat helposti saavutettavissa valuma-alueita kauempanakin. Vesistön lähiväikutusalueella asuukin n. 50 000 henkeä ja asukasmäärä on koko ajan kasvussa.

Toimintaa aloitettaessa on voitu toisaalta todeta, että vesistöjen suojelu on tällä hetkellä arvostettu asia ja sen eteen tehdään koko ajan hyvää työtä. Yhdistyksen tavoitteiden kannalta vesistöä tulisi useammin käsitellä kokonaisuutena, jolloin alueen kehittämiseen käytettävät resurssit tulisivat tehokkaampaan käyttöön. Työtä on edelleen tehtävä. Järvien kunto ei ole läheskään sitä mitä sen pitäisi olla. Toisaalta myös alueellisten virkistyskäyttömahdollisuuksien lisääminen olisi jo nyt mahdollista. Kun vesien laatu edelleen paranee, niin nämä mahdollisuudet monipuolistuvat.

Tapio Ala-Peijari
Pro Espoonjoki ry:n
hallituksen jäsen

Kasvomaalaus on lasten trendi. Tuula-tädin luokse riitti jatkuvasti jonoa. Taempana Tapio Ala-Peijari Jupperin Omakotiyhdistyksestä esittelemässä Pro Espoonjoki ry:tä. Taustalla näkyy oik. mm. meijerinä käytetty rakennus ja vas. Laaksoahdesta Dalsvikin kartanosta siirretty tilanhoitajan asunto, jota Aurora Karamzin käytti alkuperäisen kartanon tulipalon jälkeen vanhuudenpäiviensä kesähuvilana.

PERINTEISELLÄ LINTURETKELLÄ HAVAITTIIN LIPPAJÄRVESSÄ SAUKKOJA

Lippajärveläiset ry järjesti toukokuun viimeisen ja kesäkuun ensimmäisen päivän välisenä yönä kolmannen yölaulajaretken. Tällä kertaa luonto-opas Arto Nironen johdatteli 35:n ihmisen joukon Lippajärven rannoille. Sää oli kylmänlainen, mikä selvästi hillitsi laululintuja. Onneksi yleistynyt satakieli jälleen ilmoitteli raikuvalla äänellään useassa pensaassa, että kyseinen revii on sen hallussa. Oli helppo huomata, että monelle satakielen voimakkaan lauluäänän kuuleminen aivan läheltä on vaikuttava kokemus. Ilahtuttavaa oli niin ikään havaita, että Lippajärven ihmeitä oli tultu kuuntelemaan ja katselemaan etäältä jopa Kirkkonummelta ja muualta Espoosta.

Luonto-oppaamme painotti retkemme aikana, että tekisimme huomioita myös muista luonnonilmiöistä kuin linnuista. Nirosen mielestä lintujen bongaaminen menee usein äärimmäisyyksiin jolloin muu

luonto jää vähemmälle huomiolle. Ryhmämme pääsikin seuraamaan hyvin läheltä kun pohjanlepakko poukkoili päittemme yläpuolella pyydystäessään hyönteisiä.

Mutta retken kohokohta ja ehdoton kruunu oli juuri ennen puoltayötä kun Lippajärvestä Pitkäjärveen johtavaan puroon loikkasi tumma otus, joka vikkelästi lähti uimaan Kolkekannaksentien suuntaan. Aluksi eläintä luultiin majavaksi mutta sen solakkuus, häntä ja sulavat liikkeet vedessä saivat luonto-oppaamme vakuuttuneeksi siitä, että kyseessä oli saukko. Nyt saatiin siis vahvistus jo pitkään liikkuneille huhuille, että koko Suomessakin harvinaistunut saukko elelee Lippajärven maisemissa. Kotimaan Luonto-opas sanoo, että Saukko on taantunut jyrkimmin Etelä- ja Lounais-Suomessa. Tällä hetkellä Suomessa arvioidaan olevan vain 2000 yksilöä. Tätä kehitystä saattaa pahentaa vielä se, ettei saukko kuulu täysin

rauhoitettujen eläinten joukkoon. Poikkeusluvilla niitä pyydyttiin viime vuonna maraskuun alun ja viime vapun välisenä aikana ja valtakunnallinen kiintiö oli 45 saukkoa. Saukko on erikoistunut pyytämään kaloja, peräti 80 - 90 prosenttia sen ruokavaliosta koostuu pikkukaloista. Lisäksi sille kelpaavat muun muassa sammakot, myyrät ja ravut. Saukko on ravintoketjun huipulla, joten siihen saattaa kerääntyä haitallisia määriä myrkyjä. Toivottavasti Lippajärvestä aloitetut kunnostustyöt auttavat saukkoamme selviytymään ja tuottamaan lisää näitä leikkisiä eläinveijareita. Saukko on lisäksi otettu mukaan Euroopan Unionin luontodirektiivin tärkeinä pitämien lajien listalle. Tämä puolestaan velvoittaa jäsenmaita seuraamaan ja huolehtimaan sen suotuisasta suojelutasosta. JL

Jatkoa s. 1... uusi seurakuntatalo
saan Jesajan tekstin mukaan yön valon muuttumisesta keskipäivän kirkkaudeksi.

Saarnan piti seurakuntamme *kirkkoherra Pekka Kuusniemi*. Saarnateksti oli Matteuksen evankeliumista. Hän muisteli tässä eläkkeellelähtösaarnassaan koulu-aikojensa iltarukouksia. Iltarukous on varmaan tavallisin rukous ja se saattaa jäädä läheiseksi koko elämän ajaksi. Rukous on sydämen puhetta Jumalan kanssa. Hän puhui myös omastatunnosta, joka on sisäisen itsen tietoa oikeasta ja väärästä. Seurakunnan yhteinen rukous on myös tärkeää, sillä se saattaa yksilön osalliseksi yhteisestä tiedosta oikeasta ja väärästä.

Laina Pekonen kiitti seurakunnan ja seurakuntalaisten puolesta kirkkoheraamme kuluneista vuosista ja hänet saatiin siunauskin ja kukkasin eläkepäivien viettoon.

Rovasti Pekonen kiitti myös arkkitehti Kirsti Sivénia ja kaikkia rakentajia uudesta talosta ja sen soveltuvuudesta seurakunnan moninaisiin tarkoituksiin. Hän sanoi arkkitehdin olleen herkkäkorvainen ja kuulleen hyvin monet erilaiset toiveet. Talossa on mielenkiintoisia tilaratkaisuja, mm. seurakuntatilojen ja päiväkodin välissä oleva tupakeittiö.

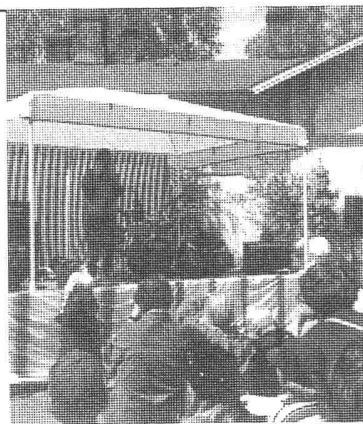

Paula Päivinen-Ala-Harja on toiminut 30 vuotta pyhäkoulun opettajana Lippajärvellä. Hän on innostunut uusista tiloista ja toivottaa lapset tervetulleiksi pyhäkouluun. Sylissä hänellä on lapsenlapsensa Katriina Viola Margareta, 3 kk, joka oli varmasti avajaisjuhlan nuorin vieras.

Lippajärven päiväkodin johtaja *Eija Mikkonen* kertoi Espooseen perustetun 400 uutta päivähoitopaikkaa. Uudessa talossa on nyt 1.8. aloittanut näistä 22 lasta. Hän kertoi suomalaisen päiväkodin varhaiskasvatuksen tärkeitä osia olevan: hoito, opetus ja leikki. Tämä talo tarjoaa hyvät olosuhteet lapsille tutkia, kokeilla ja oppia, ja lisäksi Auroranpuisto tarjoaa virikkeellisen ympäristön luonnon tutkimiseen.

Tilaisuudessa käytti puheenvuoron myös seurakuntaneuvoston jäsen *Riina Myller* ja asukkaiden puolesta kiitoksen esitti järvenperäläinen äiti, joka kertoi Tallipojan kerhopisteen käyneen kovin pieneksi.

Kun suvivirsi kaikui lopuksi, voimme kaikki olla kiittollisella mielellä saamastamme uudesta seurakuntatalosta. Juhlavieraat saivat myös nauttia juhlakahveista monenlaisten herkkujen kera. RS

Musiikkia

Mikko Kiio lavalla

Musiikki on aina oleellinen osa onnistunutta juhlaa. Niin meilläkin. Tänä vuonna oli juhlassa mukana alueemme oma **SATURNINE-yhtye**, joka aloitti tilaisuuden tunnelmaa kohottavalla Rauli Padding Somerjoen kappaleella. He soittivat myös juhlan lopuksi omia sävellyksiään. Ja Veikko Sutinen soitti jopa australialaisella aboriginaalien torvella. Lisää heistä s. 7.

Saimme tänä vuonna vieraaksemme televisiostakin tutun **mestari trubatuuri Petri Hohenthalin**, joka kitaran säestyksellä herkistyi balladeillaan ja ilostutti lauluillaan auringon paisteessa kylpevää yleisöä.

Erikoinen "musiikkitaiteilija" oli **Mikko Kiio**, joka soitti sahalla, pajupilliillä sekä ratamon ja voikukan lehdillä. Soitanta sai yleisön todella hämmästyttämään ja ihastumaan. Hän myös opetti pajupilliin vuolemista.

Espoon Pelimannit

olivat tietenkin myös taas ilahduttamassa juhlaväkeä kepeällä soitannallaan.

AURORA SEMINAARI

Tänä vuonna toteutui juhlan yhteyteen jo aiemmin suunniteltu seminaari, jossa tutustuttiin asiantuntijaluennoin ja kuvin Aurora Karamzinin, 1800-luvun seurapiirikaunotaren, suuren hyväntekijän, elämäntyöhön ja -vaiheisiin.

Seminaari pidettiin puiston kauniissa vaaleanpunaisessa kappelissa ja se oli viimeistä paikkaa myöten täynnä. Tilaisuuden järjesti **Espoon Perinneyhdistys Aurora**. Kappeli on alunperinkin rakennettu sakraalililaksi, mutta on välillä ollut viljamakasiinina ja sikalanakin.

Avaussanat lausunut yhdistyksen puheenjohtaja **Juhani Hämeri** korosti tilaisuuden merkitystä, sillä Aurora Karamzinista on melko vähän tutkimustietoa. Hänestä on julkaistu vain kaksi laajempaa historianteosta, jotka antavat rouvasta seurapiirikaunottarena, kun taas Apeli Saarisalo näkee hänet teoksessaan vakaumuk-

Aapo Kirvesniemi

sellisena hyväntekijänä.

Helsingin opaskeskuksen opas **Anja Helin** kertoi alustuksessaan olleensa jo pienestä pitäen kiinnostunut kaunotar Aurora Karamzinista ja hän kertoi vivahteikkaasti tämän elämänvaiheista.

Eva Aurora Charlotta Stjernwall syntyi v. 1808 Porissa ja kuoli 1902. Isän kuoltua äiti avioitui senaattori Walleenin kanssa ja perheelle hankittiin kesäpaikaksi Träskända. Nuoruuden rakastetun menetettyään hän muutti tätinsä luo Pietariin ja pääsi hovinaiseksi. Hänestä tuli keisariperheen läheinen ystävä ja juhlittu kaunotar. Hän avioitui Venäjän rikkaimpiin kuuluvan Paul Demidovin kanssa, joka kuitenkin kuoli pian ja Aurora peri suuren omaisuuden, mm. kaivoksia Uralilla. Tästä avioliitosta syntyi ainoa poika

AURORAN

Kyläjuhlan idea syntyi vuonna 1996 Teatterikorkeakoulun ja Espoon työvoimatoimiston järjestämän yhteisöteatterikurssin, Lippajärvi-projektin, yhteydessä. Ensimmäisen kyläjuhlan suunnittelu, ohjelman kokoaminen ja esittäminen oli kurssin päätöstyö. Näistä Teatterikorkeakoulun Täydennyskoulutuskeskuksen yhteisöllisen teatterikoulutuksen opiskelijoista syntyi **YHTEISÖ-TEATTERI JAÄNSÄRKIJÄT**. Heille syntyi ajatus, että olisi tärkeää koota alueen asukkaita ja yhdistyksiä yhteiseen tapahtumaan, keskustelemaan, tutustumaan ja vaikuttamaan.

Juhlapaikaksi päätettiin valita Järvenperässä sijaitseva kulttuurihistoriallisesti arvokas vanha miljö ja samalla tuoda esille vielä kunnostamattomien rakennusten korjaustarve. He kaivoivat Aurora Karamzinin aikaisen henkilö- ja aluehistorian kirjoista uudelleen esille - elävöittämään Träskändan alueen nykyhistoriaa - tarjoamaan läsnäolevaa historiaa alueen nykyasujille - tekemään historiaa jälkipolville.

Paul. Myöhemmin hän tapasi kapteeni Andrei Karamzinin ja solmi rakkausavioliiton, mikä päättyi Karamzinin kuolemaan Krimin sodassa. Lopun elämänsä Aurora käytti hyväntekeväisyyteen ja perusti Diakonissalaitoksen.

Museolehtori

Marianne Långvik - Huomo käsitteli osuudessaan Aurora Karamzinin suhdetta Träskändan kartanoon. Hän viihtyi täällä jo nuoruudessaan ja myöhemmin kehitti kartanoa, rakensi kauniin englantilaistyylinen maisemapuu-tarhan uusine puineen ja kukkatarhoineen. Hän huolehti alustalaisistaan, perusti meijerikoulun ja kansakoulunkin.

Kirjailija **Raili Mikkonen** kertoi puolestaan elävästi Aurorasta kirjoittamastaan nuorisokirjasta ja siihen liittyvästä tiedon hankinnasta, mm. matkasta Pietariin Demidovin palatsiin.

Träskändan kartanon läheisyydessä koko ikänsä asunut diplomi-insinööri **Aapo Kirvesniemi** näytti kartanon vaiheita esittelevän harvinaisen laajan dia-kuvasarjan. Omakohtaisten kokemusten ja viime vuosisadalta olevien tarkkojen kuvien avulla Kirvesniemi valotti onnistuneesti Träskändan kartanon ja sen arvokkaan puiston muutosta Auroran ajoista nykypäivään.

Hän toi hauskailla

KYLÄJUHLA 2000

Ensimmäisen juhlan yhteydessä haaveiltiin myös juhlaperinteen jatkumisesta ja perinne onkin jatkunut. Tänä vuonna järjestettiin juhlit jo neljännen kerran. Jäänsärkijät ovat edelleen vahvasti mukana ohjelman esittämässä, mutta järjestelyvastuu on alkuperäisen suunnitelman mukaisesti siirtynyt paikallisille kaupunginosayhdistyksille. Ja vuosi vuodelta yhdessä valmis-taen juhlit ovat saaneet aina vain enemmän tunnettuutta ja niitä jo talvella kovasti odotellaan.

Juhtat kuuluvat osana **ESPOON LYSTIT**-tapahtumaan ja tänä vuonna saimmekin suuremman avustuksen. **AURORAN KYLÄJUHLA** on haluttu pitää pienimuotoisena, kulttuuripitoisena tapahtumana, eikä ole lähdetty suurempien asuinalueiden malliin isoon markkinariehaan.

Mukana myös

Kulttuuri - osa elämää

Viereinen ovi avautui **taidegalleriaan**. Sinne oli **Annele Lindeqvist** ripustanut näytteille taulujaan "tupajumien" kovertamien pystyhirsien päälle. Näytelyn nimenä oli *Elämän puu*. Avautuvatko nämä ovet tulevaisuudessakin taiteen -tai historian esittelyyn? Sen aika tulee näyttämään.

Pihan toisella puolella olevan entisen meijerikoulun eteistiloihin oli **Anssi Warttinen** laittanut esille *taoksiaan ja elämästaidetta lounnonmateriaaleista*.

Järvenperän Omakotiyhdistyksen keramiikkakerho oli myös tuonut nähtäväksi kauniita taideteoksiaan.

TITO-klovni

oli jo ennestään tuttu hauskuttaja. Tänä vuonna hän soitti erilaisia instrumentteja ja antoi lastenkin soittoa. Hän opetti myös leikkejä ja puhui erikoista abrakiantia.

Teatteria

Juhlassamme on aina teatteria sekä lapsille että aikuisille. Jäänsärkijät valmistavat vuosittain erilaisia produktioita. **Tärvämä Riitta Kuosa** esitti perheen pienimmille yhden naisen näytelmän **TAIKURIN KANI**. Siinä roolit vaihtuivat tiuhaan ja hauskaa oli. Teatteria voitiin esittää tällä kertaa pihalla auringossa ison puun alla.

Jäänsärkijöiden **Nuorisoteatteri NuTe** seikkaili **SATUPOLULLA**. Sieltä löytyi keijukaisia, pupuja, peikkoja. Valtikka oli kadonnut ja sitä etsittiin. Nuoret olivat tehneet polun tänä vuonna aivan itse.

Yhteisöteatteri Jäänsärkijät on toiminut Espoossa vuodesta 1996 alkaen. Se toteuttaa monenlaisia tapahtumia, produktioita, tilaustöitä, käyttämällä hyväksi paikallista historiaakin. Se järjestää teatterialan koulutusta ja kursseja sekä nuorten projekteja. Ensi syksynä on alka-massa uusi kurssi 12 - 17 vuotiaille. Jos olet kiinnostunut, ota yhteyttä. p. 586 4947 tai 041-522 0763.

Aurora Karamzin oli täällä - näytelmän kantaesitys kyläjuhlilla

Entinen meijerikoulun tila muuttui rekvisiitan ja valojen avulla ihmeellisesti aivan oikeaksi teatterisaliksi ja Tuire Tuomiston ja Katri Kostiaisen kirjoittama näytelmä otettiin kiitoksella ja ihastuksella vastaan.

Se kertoo 17-vuotiaasta Marista (Sanna Koskela), joka etsii tietään vaikeissa elämäntilanteissa äitinsä kuoltua yrittäen löytää oikeita ratkaisuja. Hautausmaalla hänelle ilmestyy Aurora Karamzin (vieraileva näyttelijä Susanna Indrén), joka kertoo myös menettäneensä läheisensä ja lohduttaa ja opastaa Maria ja kertoo elämän olevan elämä itse. Ohjaus Katri Kostiaisen, mukana myös Riitta Kuosa, Sari Hänninen, Harri Liuksiala ja Harri Kejonen. RS

Lippajärveläinen jonglööri Petteri Jakobsson tässä taituroi pitkillä keiloilla. Yleisö seuraa henkeä pidätellen hänen temppujaan. Petteri on Suvelan Sirkuskoulun kasvattaja ja on saavuttanut mainetta jo ulkomaita myöten.

tavalla esille monia mielenkiintoisia asioita ja kuvat kertoivat paljon. Bussipysäkin kohdalla oli ollut sadan lehmän navetta, josta vielä pitkään "maitotinkiläiset" olivat hakeneet maitoa. V. 1914-15 joen pohjoisrantaa oli puksutellut juna! Uskokoon ken pystyy, totta se kuitenkin on. Röylästä kapearaiteista rataa pitkin ajettiin puita Espoon asemalle ja edelleen Pietariin. Kerrotaan pienen veturin luiskahataneen jokeen, minkä jälkeen vaunuja vetivät hevoset.

Pesutuvan edusta oli ollut laajemmaksi ruopattu ja siinä oli ollut tekosaaria. Kasvihuoneissa kasvatettiin persikoita ja maa-artistokkaa yms. erikoisuuksia. Heillä oli erityinen palmuhuonekin. Kirvesniemi kertoi keränneensä kouluaikanaan kasveiksi monia harvinaisuuksia. RS/JL

Riitta Kuosa esittämässä Taidurin Kani-näytelmää

K-MARKET KAKE

TERVETULO A HAKEMAAN KESÄN
GRILLIHERKUT KAKEN "GOURMET
TISKILTÄ".

SAATAVANA MM.

- KARITSAN PAAHTOPAISTIT
- LAMPAAN SISÄFILE
- GRILLIPIHVI PORSAAN ULKOFILEESTÄ
- LOHIMEDALJONGIT

PALVELEMME MYÖS
SUNNUNTAISIN.

PALVELEMME	ARK.	9,00 - 21,00
	LA	9,00 - 18,00
	SU	12,00 - 16,00

SATURNINELLE FIILIS ON TÄRKEINTÄ

Saturnine muusikoilla tähtäin korkealla. Vas. Veikko, Eemeli, Ilmari ja Tuukka

Saturnine on yhtä jäsentä lukuunottamatta lippajärveläinen yhtye. **Veikko** (laulu, koskettimet, trumpetti ym.), **Tuukka** (kitara), **Eemeli** (basso) ja **Ilmari** (rummut) ovat soittaneet yhdessä noin 1,5 vuotta.

"Aloitettiin silloin vähän hissun kissun. Vähitellen meistä alkoi muodostua bändi, ei sitä sen kummemmin suunniteltu", kertoo Veikko. Bändi toimi silloin nimellä Saturnus ja jäseniä oli yksi enemmän. Hiljattain nimi muutettiin Saturnineksi, joka muuten suomeksi tarkoittaa synkkää. "Tärkeintä meille on fiilis. Sanat ovat toissijaisia, musiikin itsensä täytyy puhutella", Tuukka sanoo. "Pitää myös osata olla oma itsensä", lisää Veikko. Saturnine kuvailee musiikkiaan kulmakarvoja nostattavaksi psykedeliseksi bluesiksi, uuden ja vanhan sekoitukseksi. "Ennen kaikkea meillä on oma tyyli", korostaa Veikko.

Meriiteikseen Saturnine luettelee seuraavia: "Nuorisosiainkeskuksen järjestämässä *Ääni ja vimma-bändikatselmuksessa* saavutimme finaaliapaikan vuonna -99 ja semifinaaliapaikan tänä vuonna. Keikkojakin ollaan jokunen

vedetty. Joku ehkä muistaakin meidät Auroran kyläjuhlista". Demonauhan Saturnine tekee heti kun löytyy sopiva studio. "Kaupungilta ei löydy juurikaan mahdollisuuksia demon äänittämiseen. Yksityiset studiot taas ovat melko kalliita". Tulevaisuudessa Saturnine tietysti pyrkii menestymään. "Me halutaansaada sanomamme läpi. Toivomme, että tulevaisuudessa jokainen ihminen saa kuunnella hyvää musiikkia", pojat kertovat. Musiikillisia idoleita Saturninella ei ole. "Me ollaan itse oma idolimme".

Saturnine treenaa tällä hetkellä Jutussa, talossa jonka seinässä lukee suurin kirjaimin "valta kansalle", Petaksen risteyksessä. Rakennuksessa harjoittelee myös pari muuta kokoonpanoa. Juttu on ikävä kyllä vaarassa saada purkutuomion levenevän tien vuoksi. Treenitilojen puute ja etenkin niiden väheneminen huolestuttaa Saturnineä. Heidän mielestään kaupungin - ja miksei myös yksityisten ihmisten - pitäisi tukea nuoria bändejä kaikilla mahdollisilla keinoilla jatkamaan musiikillista uraansa. Riittävä määrä edullisia treenitiloja olisi

ensimmäinen askel tilanteen parantamiseksi. "Lippajärven asukkaille haluaisimme sanoa, että vaikka treeniksemme ei ehkä ole kovinkaan silmiä miellyttävä, olisi mukavaa, jos ihmiset pystyisivät arvostamaan nuorten harrastuksia ja antaisivat meidän rauhassa kehittää taitojamme, ettei nyt sentään kadulla tarvitsisi notkua", pyytää Veikko. Mottokin Saturninelta löytyy: "Pyörivä ihminen ei sammaloidu".

Saturnine, sekä joukko muita nuoria bändejä esittelee taitojaan Auroran vanhalla meijerikoululla MEIJERIROCKISSA, joka on alueen nuorten - myös allekirjoittaneen - talkoovoimin järjestämä musiikkifestivaali. Tapahtuma järjestetään la 12.8.2000 klo:12-21.00. Tapahtumaan on vapaa pääsy, joten kaikki kiinnostuneet Tervetuloa!

Heidi Katajamäki

JUTTU-talo puhuttaa

Olemme saaneet useita kyselyitä Turuntien ja Lippajärventien kulmauksen vanhasta rakennuksesta. Talo röhjöttää edelleen ilman uutta maalikerrosta. Rakennuksen kohtalo on ollut hyvin epävarma, siksi talkoitakaan ei ole järjestetty. Entinen Elannon kiinteistö on myyty Espoon kaupungille ja kaupunki ei ole vielä päättänyt mitä talolle tulee tapahtumaan. Talo on homeinen ja lattiakin vajoamassa, mutta seudun musisoivat nuoret ovat kunnostaneet sen sisältä hyvin siistiksi ja se tarjoaa heille todella tärkeän harjoittelupaikan, kuten ylläolevasta artikkelista ilmenee. Yhdistyksemme aloitteesta talon päädyssä ollut "kaatopaikka" siistiyttyi, kun UFF vei pois vaatelaitikon ja paperilaitikat siirrettiin.

Retkelle ja näyttelyyn Villa Elfviin

Osoite: Elfvikintie 4, Laajalahti

Kesäsuunnuntairetket klo 10

20.8. "Maahisen metsässä"- mytologinen retki Elfviin muinaissuomalaisen jäljille.
13.8. "Luonto kaikilla aisteilla"- näe, koske, kuuntele.
27.8. "Puun juurella ja vähän pensaankin"

Taiteilija Marketta Palomäen näyttely: "Lintuna puussa, oravana oksalla" jatkuu 27.8. asti.

Luontotalo avoinna

ma-pe klo 9-16
la-su klo 10-16
syyskuun loppuun
Puh. 8165 4400

Lähde retkelle Hämeeseen ti 15.8.

Vielä mahtuu mukaan tämän kesän kotiseuturetkellemme. Se tehdään yhdessä Ruska-kerhon kanssa 15.8. Hämeeseen, missä tutustumme vanhoihin hämäläisiin kartanoihin. Kohteina ovat Aulangon puistometsä ja entinen Karlbergin kartano, Inkalan kartano, Lepaan viinitila ja kartano sekä Vanajanlinna. Luvassa on jälleen täysipainoinen ohjelma, johon sisältyvät matkat yhteisellä bussilla, kohde-esittelyt, pitopöytälounas, viininmaistajaiset ja kahvit hintaan 250 mk jäseniltä ja 280 mk muilta. Oppaana ja matkanjärjestäjänä toimii Kaisu Eskelinen. **Varaa pian paikkasi Kaisulta puh. 509 1557 tai 040-505 8457.**

"Tulkaa minun ryköni kaikki työtä tekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon"

SYKSYN AVAJAISET ELOJUHLAT

Auroran seurakuntatalolla
su 20.8. klo 17 - 21

Sanaa, rukousta, laulua,
yhdessäoloa kahvin
merkeissä

Järjestää:
Kanta-Espoon seurakunta
Lippajärven rukouspiiri

Tervetuloa!

☼ **Syvä kahvia ja Maukasta ruokaa,**
jo yli 50 vuoden ajan. Tervetuloa!!! ☼

**Bembölen
Kahvitupa • Kaffejuga**

☼ **Gott kaffe och Smaklig mat,**
redan över 50 år. Välkommen!!! ☼
Bellinmäki 1, Bemböle, Espoo. Puh. 863 2917

HAAPANEN T. SEMENTTIVALIMO

ESPOO BEMBÖLE

PUH. 863 2977 256 8227
040 503 3450

Betonilaattoja, piha-, reuna- ja
muurikiviä, vesikouruja,
kukkaruukkuja, kaivonren-
kaita, valurautakansistoja ym.

Tilaus- ja asennustöitä

Kysy ensin
lippajärveläiseltä
kiinteistönvälittäjältä
huoneistosi tai kiintestösi
arvoa.

Ilmainen arviointi

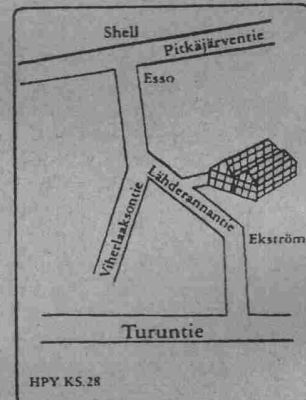
KIINTEISTÖNVÄLITYS LKV MAURI JULIN OY

Linnustajankuja 1 D, 02940 ESPOO
Puh./fax (09) 5489 2610 / 050 563 8503
Email: mauri.julin@lkvjulin.inet.fi

Vanhanajan monipuolinen puutarha lähelläsi

Viherkasvit ja leikkokukat
Kesäkukat ja perennat
Puut ja pensaat

Mullat ja lannoitteet
Siemenet
Siirtonurmea

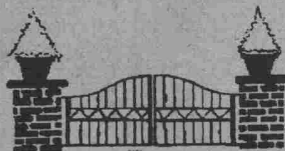

Tervetuloa puutarhalle

Välkommen till trädgården

Anne & Marco Vuori

Viherlaakson

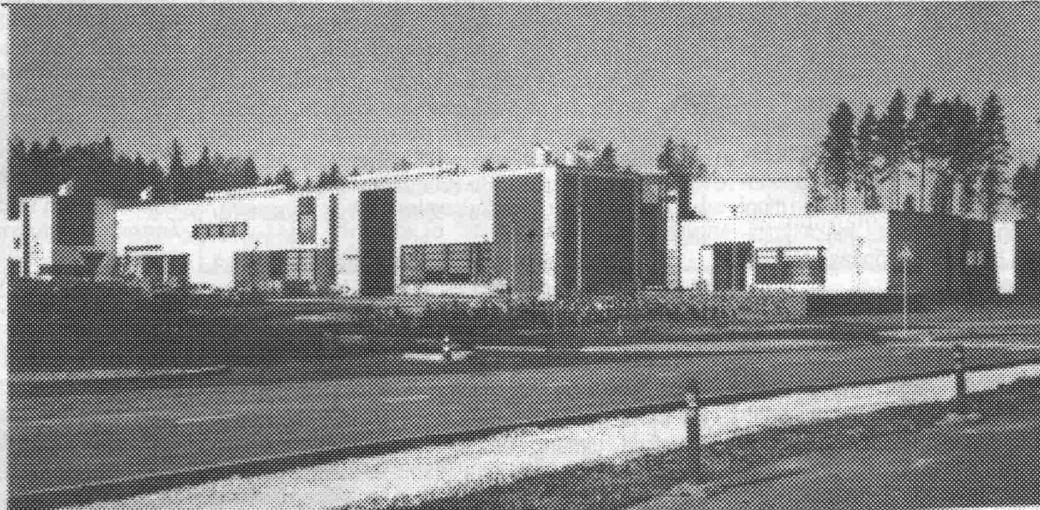

Puutarha

Puutarhantie 7, 02710 Espoo. Ajo Lähderannantieltä. Puh/fax 09-599 452
Aukioloajat arkisin klo 8-20, la-su 9-15

JÄRVENPERÄN KOULU VALMIS -

oppilaat aloittivat kouluvuoden uudessa koulussa

Uusi Järvenperän koulu istuu
Auroranportin maisemaan hyvin

Koulusta kerrotaan
s. 4 - 5

Takka luo
tunnelmaa
koulun
aulatiloihin

Mielenkiintoinen **DIAESITYS**

Auroran kartanon alueesta
ja Aurora Karamzinista
TO 19.10. KLO 19
Auroran koululla
(Lippajärveläiset ry:n syys-
kokouksen yhteydessä)

DI Aapo Kirvesniemen
uusinta esitys keväisestä
Aurora-seminaarista
TERVETULOA!

Kotijärvi kuntoon! TULE TALKOISIIN!

LA 21. LOKAKUUTA KLO 12 - 15
Viinien uimarannalla

Ympäristötutkimus Yrjölä Oy:n edustaja kertoo
kunnostamisen tavoitteista ja tuloksista. Mukana myös
Suomen kalatalous- ja ympäristöinstituutin edustaja.
Romuja kaikkuluodataan yms. Talkootarjoilua.
Kts.s 2. NYT JOUKOLLA MUKAANI!

Kaupunginosayhdistys Lippajärveläiset ry

Puheenjohtajan nurkka

ROSKA PÄIVÄSSÄ- liikkeen perustaja Tuula-Maria Ahonen kirjoittaa Aseman-lapset-lehdessä: "jos jokainen ihminen siivoaisi päivässä vähintään yhden roskan ja kutsuisi mukaan vähintään yhden ihmisen, ympäristö olisi meille kaikille viihtyisämpi ja turvallisempi."

Joku voisi tietysti kysyä, miksi siivoamme toisten ihmisten jätteitä. Eikö riitä, että pahesumme roskaajia ja odotamme, että kaupungin työntekijät tulevat ja siivoavat? Miksi niin moni ihminen on innostunut ajatuksesta, jonka "kriittinen" ihminen voisi helposti ja nopeasti tuomita lapselliseksi ja typeräksi?

Tutkimus puhuu puolestamme: mitä enemmän roskaa jossakin on, sitä enemmän siitä sinne heitetään.

"Välinpitämättömyys kutsuu välinpitämättömyyteen, väliittäminen kutsuu väliittämiseen. Roska päivässä-liikkeemme kertoo erittäin selvästi, että ihmiset haluavat väliittää ja ottaa henkilökohtaista vastuuta. Kun toimintamalli on selkeä (vähintään yksi roska), siihen on helppo tarttua ja tavoite on helppo ylittää. Luulen, että innostus syntyy monista tekijöistä. Yksi on varmaan oman voiman ja vallan tunne: heti kun astun kotiovestani ulos, minulla on mahdollisuus vaikuttaa omaan ympäristöni.

Minun kävelyni jäljiltä ympäristöni on siistimpi kuin ennen sitä. Tietyllä tavalla tunnen itseni kaupunginosani "omistajaksi", kun kävelen siellä kuin tilallinen tiluksillaan katsellen kaupunginosaani ja saattaen sitä parempaan kuntoon!

Moni on siivonnut ympäristöä jo aiemmin, puolittain häveten tätä "kummallista" toimintaansa. Nykyihmisenhän "kuului" olla välinpitämätön ja piittaamaton?

Liikkeemme pyrkii välittämiseen ja huolenpitoon. Kyyninen ihminen hymähtäisi varmasti tähänkin: maailmassa on niin paljon välinpitämättömyyttä ja epäoikeudenmukaisuutta, että tallainen Roska päivässä-liike on vain yksi pieni pisara meressä. Kyynikko varmaan tappaisi liikkeemme alkuunsa, koska se kuitenkin on "turha". Tällä ajattelutavalla itse elämänsä voisi hyvin jättää elämättä, koska se kuitenkin johtaa kuolemaan. Mutta annetaan kyynikon pitää omat ajatuksensa, ovathan ne hänelle tärkeitä. Mietitään pikemminkin sitä, miten rohkaista omaa sisäistä välittämisen voimaamme. (Sähköposti-keskustelu aiheesta - liittymistiedot kotisivuilla, <http://www.kolumbus.fi/japelto/roskaliike.htm>)

Miksi siteeraan Roskaliikettä Lippiksessä tänään? Lippajärvelläkin on monia, jotka keräävät roskat kulkiessaan muualtakin kuin omalta kotioveltaan. Heitä haluan rohkaista Roskaliikkeen kokemuksella; "on normaalia korjata roskat ja epänormaalia roskata". Niin se on! Kehuja ansaitsevat ne Vilniementie 12 asukkaat, jotka koko kesän koristivat uimarannalle johtavan kävelytien kukkistutuksin. Koululta sain (itse ansaitsemattoman) iloisen kiitoksen välitettäväksi niille, jotka siivosivat pihan ennen koulun alkua. Kiitos siis toistaiseksi tunnistamattomat "roskajoukot".

Varoittavina esimerkkeinä ovat ne Tammihaantien- ja Riistatien mutkan asukkaat, jotka jo keväällä kippasivat rivitalopihojensa puutarhajätteet ja parvekelaatit tien vierustaa rumentamaan. Se on kaupungin järjestysäännön vastainen ja yleisen viihtyvyyden kannalta nolo teko. Parannuksen paikka on kuitenkin aina avoinna. Vaikkapa Roskaliikkeessä.

Arja Mikkonen

AURORAN MEIJERI- MILJÖÖN KUNNOSTUS ALOITETAAN JA PIKKU-AURORA TOTEUTUU!

Vihdoin vihreää valoa! Kaupunginhallitus hyväksyi hankesuunnitelman ja se tulee kaupunginjohtajan budjettiesitykseen. Milloinkaan aikaisemmin ei suunnitelmien toteutus ole edennyt näin pitkälle.

Korjaukset tulevat maksaamaan miljoonia, joten rahat tullaan jakamaan eri vuosille. Vuonna 2002 aloitetaan kiinteistön peruskorjaus Järvenperän puoleisesta talosta, johon *kulttuuritoimi* suunnittelee lasten ilmaisu- ja taidetoiminnan keskusta.

Puutarhan puoleinen talo kunnostetaan viimeisenä ja siihen tulee *kaupunginmuseon* kotiseututoimintaa, mm. tilat paikallisille kaupunginosayhdistyksille. Alueelle tulee myös asuintiloja mm. vahtimestarille.

Mielenkiinnolla jäämme odottamaan suunnitelmien toteutumista.

ASIAMIESPOSTI LIPPAJÄRVELLE?

Toisin kuin julkisuudessa on kerrottu Auroranporttiin valmistuvaan K-kauppaan ei ainakaan näillä näkymin ole tulossa asiamiespostia. Anja Turkia *Postiyrityksistä* kertoo, että päätöstä asiamiespostin paikasta ei ole voitu tehdä koska hakijoita toimeen ei ole ollut riittävästi. Syyskuussa asiamiespostiyritystä haettiin jälleen lehtikampanjalla. K-kauppa valmistuu Auroranporttiin vasta ensi kesänä mistä syystä se ei ehkä tule kyseeseen. Nykyisen K-kaupan tilat ovat Turkian mukaan puolestaan liian pienet asiamiespostille. Postiyritykset Oy vastaa asiamiespostijärjestelmän rakentamisesta. Anja Turkia vastaa muunmuassa Postiyrityksien koulutuksesta. Häneen voi ottaa yhteyttä jos on kiinnostunut tehtävästä. Nykyisen postin tilat tulevat jäämään postin jakelupisteeksi.

JUHLAVUOSI LÄHESTYY!
Kaupunginosayhdistyksemme täyttää 50 vuotta v. 2002. Kaipaamme vielä materiaaleja juhla-julkaisuumme.

4/2000 Joululippikseen kuvat, tekstit, ilmoitukset toimituskunnalle 15.11. mennessä.

Lippajärveläiset ry:n johtokunta v. 2000

Varapuh. joht.

Jorma Lehto
Ansakuja 1 C 5
Puh. 509 2328
jorma.lehto@pp4.inet.fi

Sihtööri

Mauri Julin
Linnustajankuja 1 D
Puh/fax 5489 2610
050-563 8503
mauri.julin@lkvjulin.inet.fi

Puheenjohtaja

Arja Mikkonen
Vilniementie 3 F 58
Puh. 598 667

Rah.hoitaja

Leo Salminen
Ansatie 8 A
Puh. 590 353
leos@kolumbus.fi

Aapo Kirvesniemi
Heiniemi 7
Puh. 598 642

Juhani Nykänen
Vilniementie 3 D 41
Puh. 509 1048 koti
86181 3948 työ

Sinikka Sainio
Jahtitorventie 9
Puh. 509 3243

Varajäsenet

Erkki Eloranta
Jänismäki 10P
uh. 593 193

Maija-Liisa Koskinen
Jahtikuja 7
Puh. 590 338

Kaija Sulkava-Räsänen
Riistatie 23 D
Puh. 509 3960

Riitta Sinkkonen
Everstinkuja 1 B 37
02600 Espoo
Puh. 509 2937
050-3680 717
riitta.sinkkonen@luukku.com

Asko Tuominen
Kolkerannantie 4 B 5
Puh. 509 1820
050-5510 300

Pirjo Tuominen
Kolkerannantie 4 B 5
Puh. 509 1820
050-559 9509
fax 509 5124

KOKOUSHUTSU

Lippajärveläiset ry:n
sääntö määräinen
syyskokous
to 19. 10.2000 klo 19
Auroran koululla

Sääntöjen mukaisesti käsiteltäviä asioita:
- puheenjohtajan ja johtokunnan jäsenten valinta
- toimintasuunnitelma v. 2000
- talousarvio v. 2000

Lisäksi: Diaesitys Auroran alueesta ja Aurora Karamzinista, kahvitarjoilu, keskustelua...

Tervetuloa!

LIPPIS
3/2000

Julkaisija

Lippajärveläiset ry
3. vsk

Toimituskunta
Päätoimittaja/taitto
Ilmoitukset
Riitta Sinkkonen

Jorma Lehto
Leo Salminen

Paino
PicaSet, Helsinki
Levikki 1800 kpl
Pankki: Merita
240018 - 33011

TALKOILLA LIPPAJÄRVI KUNTOON!

Tule mukaan etsimään ja kantaamaan romuja pois Lippajärven rannoilta lauantaina 21. lokakuuta. Lippajärveläiset ry järjestää yhdessä muiden asukas- ja kotiseutuyhdistysten kanssa romunpoistotalkoot kello 12-15 välisenä aikana (aloitamme siivouksen jo klo 10). Lippajärveläiset ry on järjestänyt paikalle tarjoilua talkooväelle.

Luvassa on myös ohjelmaa, sillä Lippajärven vedenlaatua kesän 2000 aikana tarkkaillut tutkija Lasse Järvenpää Ympäristötutkimus Yrjölä OY:stä on luvannut kertoa Lippajärven kunnostamisen tavoitteista omien tutkimustensa valossa. Lasse Järvenpää on laatimassa myös selvitystä

hulevesikuormituksen vähentämisestä Lippajärveen. Iktyonomiopiskelija Jorma Valjus Suomen kalatalous- ja ympäristöinstituutista tulee kertomaan hoitokalastusten toteuttamisesta järvellä lähivuosina. Paikalla on myös asiantuntija havainnollistamassa viistokaikuluotausta romujen paikantamisessa.

Kesän 2000 mittauksen, selvitysten ja tutkimusten tulosten ja suositusten perusteella laaditaan tarkennettu toimenpideohjelma Lippajärven kunnostamiseksi lähivuosina. Työ on jatkoa ja tarkennusta vuonna 1999 aloitetulle kunnostustoimien suunnittelulle. Ensi vuonna, 2001, aloitetaan Lippajärvellä jo hoitokalastukset. Romu-

jen poisto on tärkeää niin, että hoitokalastukset onnistuisivat hyvin. Ranta-vedessä ja rannassa romut myös näkyvät ja haittaavat ulkoilua ja järven virkistyskäyttöä, joten romujen poistosta koituu hyötyä kaikille asukkailla viihtyvyyden parantumisena.

Tervetuloa romutalkoosiin!

JK. Vielä ennätät ilmoittaa romuhavaintosi meille. Vieraillepa www.sivuillamme ja lähetä meille sähköpostissa tiedot romujen sijainnista:

<http://www.ymptutk-yrjola.fi/espoo.htm>

Tutkija Päivi Piispa
Ympäristötutkimus Yrjölä OY
puh. 050-582 4892

Menneen kesän muistoja

Lippajärveläiset ry järjesti talkoot uimarannan parantamiseksi. Osanottajista ei ollut näissäkään talkoissa runsauden pulaa, mutta pienehkö joukko ahkeroi voimiansa takaa. Tänä vuonna hiekan alle levitettiin 5 x 10 metriä kangasta, jonka päälle hiekka lapi-oiitiin. Toivottavasti hiekka on tullut kesän aikana varpailla leviteltä tasaiseksi, niin voidaan ensi kesänä nauttia miellyttävämstä pohjatuntumasta.

Kevättalkoissa haravoinnin lisäksi harvennettiin vähän risukoitakin. Ihmeteltiin myös sitä melkoista roskamäärää, mikä oli kertynyt rannalle viimekin talvena. Kyllä olisi Roska-liikkeellä töitä.

Olemme keskittyneet talkoissa enimmäkseen Vilniemen uimarannan ja Jutun ympäristön siivoukseen, mutta toivon mukaan ensi keväänä talkoolaisten määrä kasvaa ja voisimme myös siivota järvenme länsipäätä Riistarannan alueella.

Muistoja menneiltä vuosisadoilta

Harvoilla Espoon alueilla on niin vaikuttavia muistoja, kuin Lippajärvi-Auroran alueella. Mielenkiintoista historiaa Aurora Karamzinin aikakaudelta, ennen häntä ja hänen jälkeensä voidaan kuulla Lippajärveläisten syyskokouksessa. Yrjö Kallinen runoili 1930-luvulla "Heiniemen marssissa" seuraavasti:

Tarut tietävät: Träskändan vaiheilla

bättre folket on pulskasti voinut.

Katariinan jo kakkosen aikoina

täällä kieli ja toinen on soinut:

Sil vous plait,

danke schön

ja ljublj tebja,

I love you,

mycket bra,

*- Mutta nyt: hei, hei **

Karamzinin autuas Aurora

ikimainehen seudulle antoi.

Taas silloin

rannoilla puistoissa

sanat lempeät tuulonen kantoi:

Sil vous plait jne..

* tästä "hei, heistä" arvellaan Heiniemen saaneen nimensä

Tällainen maisema aukeni 50-luvulla Heiniemestä Lähderantaan päin. Nyt tässä ovat Heiniitty 5:n ja 8:n talot. Kuvan on ottanut Aapo Kirvesniemi

JÄRVENPERÄN KOULU ALOITTI

PITKÄÄN JA HARTAASTI ODOTETTU JÄRVENPERÄN KOULU ON NYT SITTEN TOTTA. KOULUSSA NÄYTTÄÄ OLEVAN HYVÄ HENKI JA HAKEMALLA SAA HAKEA SELLAISIA EPÄKOHTIA, JOISTA KEHTAISI EDES MAINITA. VIETIN KOULUSSA PARI TUNTIA KESÄISEN KAUNIINA JA LÄMPIMÄNÄ ALKUSYKSYN MAANANTAINA JA OLIN ENTISTÄ VAKUUTTUNEEMPI SIITÄ, ETTÄ KOULUUN JA NUORISOON KANNATTAA PANOSTAA.

Niinasta ja Elenasta on hauskaa pitää omia lokeroita

Kun astun koulurakennukseen mielessä olivat **yläkoulun rehtorin Sisko Savolaisen** puhelimesta sanomat sanat, joiden mukaan Järvenperän koulussa vallitsee hallittu kaaos, olihan koulu ollut käytössä vasta vajaat kaksi viikkoa. Aivan ensimmäiseksi näen rakennustarvikkeita kantavia miehiä ja välipala-automaatin, jota koristaa erään tunnetun suklaatehtaan tuotemerkki. Myöhemmin kuulen, ettei automaattia ole otettu vielä käyttöön. Vanhat mielikuvani koulusta saa kunnan kolauksen kun annan aistien avautua. Täällä on avaraa ja valoisaa, uusi maali tuoksuu eikä kukaan metelöi. Selitys hiljaisuuteen on luonnollinen - oppilaat ovat vielä luokissaan ja valmistautuvat ruokatuntiinsa. Näen myös vesialtaan ja takan, jotka luovat tunnelmaa aula-tiloihin. Ilman niiden äärellä olevia ihmisiä ne vaikuttavat nyt tosin hieman irrallisilta. Kävelen pituussuunnassa toisen kerroksen läpi kulkevaa siltaa pitkin opettajien tiloihin. Saavun tapaamiseen rehtorin kanssa hieman etuajassa. Rohkenen kuitenkin esittäytyä vaikka hän pitää palaveria rehtorinkanslian vieressä olevassa huoneessa, jonka ovi on auki. Hän pyytää odottamaan hetken, minkä jälkeen lähdemme esittelykiertokselle.

LOKEROT ON KIVOJA

Ensiksi käymme pienten oppilaiden puolella. Koulussa on kolme ala-asteen luokkaa Niipperin ja Karamzinin kouluista. Tapaamme **Niinan ja Elenan**, jotka kertovat käyvänsä viidettä aa-luokkaa. Niinan mielestä koulu on kiva, koska se on hieno ja uusi. Romupulpet-

teja ei tarvitse enää käyttää. Elenan mielestä kivaa on se, että on kaapit ja lokerot, joissa voi pitää tavaroitaan. Molemmista tytöistä on harmillista, ettei saa poistua koulun alueelta vaikka yläkoulun oppilaat ja lukiolaiset saavat. Rehtorin mukaan asiaa käsitellään lähipäivinä opettajien kokouksessa.

Seuraavaksi piipahdamme lukion puolelle. Meneillään on syventävä äidinkielen kurssi. Koulussa toimii siis **Kuninkaantien lukio** siihen asti, että se saa oman rakennuksen. Lukiolaisia on vähän toista sataa sekä ylä- että alakoulun oppilaita runsaat 250. Seiskaluokkia on nyt yhteensä kahdeksan mutta tulevaisuudessa yläkoulusta tulee viisisarjainen. Yläkoulun ryhmäkoot ovat

pieniä; yhdessä luokassa on kerrallaan vain korkeintaan 18 oppilasta.

Rakennus antaa myös tilat **harjaantumiskoululle**, jossa on vaikeasti ja vähemmän vaikeasti kehitysvammaisia yhteensä 15. Näen kaksi harjaannutettavaa, joita avustaa koulutettu henkilökunta.

Seuraavaksi kuljemme vielä tyhjillään olevan kirjaston ohi. Rehtori kertoo, että kirjalahjoituksia otetaan kernaasti vastaan. Koulussa on myös **hammashoitola**, terveydenhoitajan ja koulukuraattorin tilat. Täysimittainen voimistelusalja tarjoaa paitsi koululaisille myös muille mahdollisuuden muun muassa pallopelien harrastamiseen. Ulkopuolisille toimintakausi alkaa marraskuun alussa.

Liikuntasalin takana on **Suvelan sirkuksen harjoitussali**. Espoon kaupungin kulttuuritoimen alainen Suvelan Sirkus täyttää jo kymmenen vuotta, muistuttaa rehtori. Hän myös esittelee teknisen työn tilan, jonka laitteisiin on upponut suuri määrä rahaa.

KOULURUOKA MAISTUU

Yllättävää ja ihailtavaa on se, miten oppilaat näyttävät nauttivan kouluruoasta. Pastaruoka maistuu minustakin hyvältä, mausteita on käytetty hillitysti mutta taiten. Kysyn viereisessä pöydässä istuvalta kahdelta pojalta mielipidettä aterialta. Lähes yhteen ääneen he ilmoittavat ruoan olevan ensiluokkaista. Saman saan kuulla rehtorilta. Hänen mukaan-

Rehtori
toivoo kirja-
lahjoituksia
vielä tyhjänä
ammottavaan
kirjastoon

sa kokkia on kiittäminen, sillä resurssit eivät ole tässä koulussa yhtään sen suuremmat kuin muissakaan espoolaisissa kouluissa.

Samassa yhteydessä ihmettelen miten siivosti lapset käyttäytyvät. Rehtori raottaa kasvatustietoa sanomalla, että uudessa talossa on aloitettava kurinalaisesti. On kaikille parasta, että määritetään rajat, joiden puitteissa eletään. Jos antaa heti aluksi periksi, menettää kasvonsa ja arvovaltansa. Myöhemmin joustaminen on mahdollista kun asiat on saatu hallintaan. Rehtori Savolainen opettaa itse ATK:ta ja korostaa, ettei hänellä ole vaikeuksia motivoida oppilaita. Matematiikka ja fysiikka ovat lähellä sydäntä. Hän on muun muassa ollut mukana tekemässä lukion pitkän matematiikan oppikirjaa. Kun kysyn miltä rehtorin työ uudessa talossa tuntuu, hän sanoo myhäillen tuntevansa mielihyvää. "Olen ollut mukana suunnittelemassa koulua alusta eli vuodesta 96 lähtien ja tunnen jokaisen ruuvinkin reiän."

OPETA PERUSASIAT

Yllättävää on myös se, että Järvenperän koulun opettajat ovat kaikki päteviä. "Hyviä opettajia olisi tulossa Uudellemaalle muualta päin Suomea jos vain asuntoja löytyisi." Koulussa on 25 opettajaa, jotka ovat kaikki tuntiopettajia. Uuteen kouluun ei ole ollut tapana perustaa opettajien virkoja. Erityisen

Järvenperän koulun rehtori Sisko Savolainen on ollut mukana suunnittelussa alusta pitäen

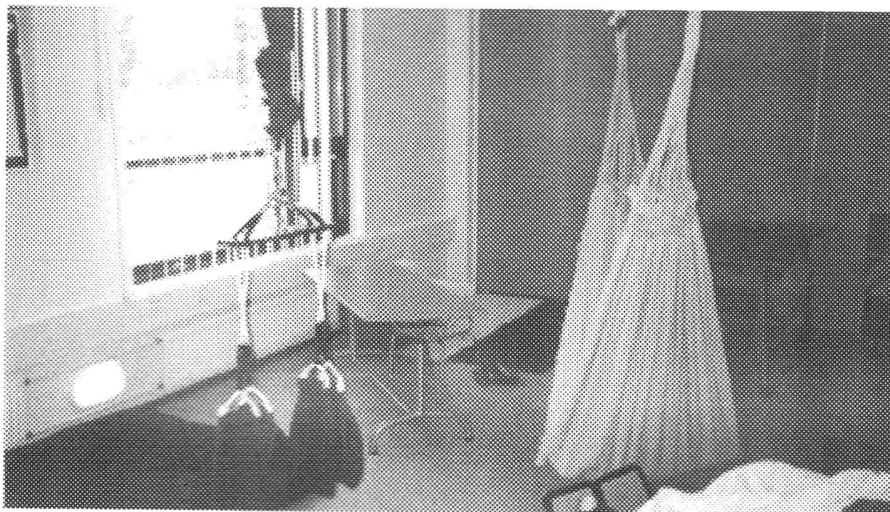
yksityiskoulujen yleistymiseen rehtori Savolaisella on myös selkeä kanta. "Oppilaan kannalta on hyvä, että hän voi valita vaatimamman koulun. Se kannustaa opiskeluun. Omat lapseni ovat hyötynet tämänkaltaisesta valinnasta. Koulujen ja opettajien kannalta yksityistäminen ja kilpailu oppilaista voi johtaa eriarvoisuuteen". Valinnaisuudesta hän on sitä mieltä, että koululle säilytetään sen varjolla liikaa kodin tehtäviä

LUKION REHTORIN PUHEENVUORO

Talossa toimii tilapäisesti Kuninkaantien lukio, josta on tulossa ensimmäinen yksityisvaroin rakennettu espoolainen oppilaitos. Virkamiehet selvittelevät parhaillaan kunnallisen ja yksityisen rahoituksen etuja ja haittoja. Päätös rahoituksesta tehtänee Espoon päättävissä elimissä ensi keväänä. Lukion rehtori Jukka Kuittinen ei usko, että yksityistäminen vaarantaisi koululaitoksen toimintaa Suomessa. Ajankohtaisena ongelmana hän näkee lukion ryhmien suuret koot, mikä johtuu tuntikehyksen alaisuudesta. Joissakin ryhmissä saattaa olla jopa 40 oppilasta. "Selvää on, ettei sellaisissa oloissa saavuteta parasta mahdollista tulosta," hän sanoo. Kysymys on siis Kuittisen mukaan viime kädessä rahasta, josta pitäisi puhua voimallisesti näin kunnallisvaalien alla.

Lukion oppilaat saa parhaiten motivoitua työskentelemään tarjoamalla heille hyvän opinto-ohjelman. Opintojen tulee olla myös syventäviä ja monipuolisia. Lisäksi täytyy löytää yksilöllisiä vaihtoehtoja. Hän myös korostaa tietojenkäsittelytaitojen merkitystä vaikka pitääkin tietokonetta vain välineenä. "Opettajilta vaaditaan nykyisin huomattava määrä tietoa ja taitoa. Asioista on oltava hyvin perillä ja tunnit on valmisteltava huolellisesti - siitä oppilaat pitävät"

Teksti ja kuvat Jorma Lehto

iloinen hän on koulun omista siivoojista. Viime aikoinahan on yleistynyt niin kutsuttu töiden ulkoistaminen, mikä on johtanut epävarmuuteen työn laadusta

Rehtori kehuu Järvenperän - Lippajärven alueen oppilasainesta. Lapset ovat hänen mielestään mukavia ja rauhallisia. Koteihin on juuri lähetetty kyselykaavakkeet. Kodeilta halutaan tietoa opetuksen painotuksesta. Tietokoneista hänellä on selvä käsitys; ne ovat vain välineitä. Opettajan ammatin hän näkee pysyvänä instituutiona. "Trendejä tulee ja menee, mutta koululla ja opettajalla on yksi keskeinen perusvaatimus - opettaa perusasiat." Kiristyyään kilpailuun ja

Apuvälineistä on suuri hyöty harjaantumiskoulussa

• SILMÄLASIT •
• PIILOLINSSIT • NÄÖNTAR-
KASTUKSET • SILMÄLÄÄKÄRIN
AJANVARAUS • KODAK-KUVAPAL-
VELU • PASSIKUVAT • VALOKO-
PIOT • KUULOLAITE, FOTO
JA KELLOPARISTOT

Esplanadin Optiikka
Viherlaakson
ostoskeskus Puh.509 1588

Auroran seurakuntalossa

Sunnuntaina

Messu, kuukauden 2. ja
4. sunnuntai klo 12

Maanantaina

Kokkikerho 13-15 vuoti-
aille pojille klo 15 - 17

Rukouspiiri klo 19.00

Tiistaina

Tyttö- ja poikakerho klo 17 - 18
Ohjelmallinen kerho 6.-7.
luokkalaisille klo 18 - 19.30
Rukouspiiri klo 19

Keskiviikkona

Perhekerho klo 10 - 12
Kokkikerho klo 17 - 19
Kitarakerho klo 17 - 18
Kirkkokuoro klo 19 - 21

Torstaina

Eläkeläiskerho klo 13 - 15
(pariton vk)
Torstaikahvila klo 13 - 16
Kuvikerho klo 17 - 18
Puuhakerho klo 17 - 18.30
Lähetyspiiri klo 19 - 20.30
(parill.vk)
"Kolahtiko katekismus"-
opintopiiri klo 19

Perjantaina

Nuorten ilta
klo 18 - 20

Nuorisokahvila
klo 20 - 24

tapahtuu...

Tiedustelut:

Pastorit:

Hannu Mäenpää, 040-513 0831

Tuija Filppula, 040-531 1041

Kanttori:

Pia Koskinen, 040-531 1034

Nuorisohjaajat:

Ilkka Kalliokoski, 040-547 1888

Jyrki Myllärniemi, 040-547 1861

Seurakuntasihteerit:

Elina Huttunen, 8625 0243

Saga Fagerholm, 8625 0245

Kanta-Espoon seurakunta

Auroran seurakuntatalo
Heiniemenpolku 1
Puh. 574 4320

Tervetuloa!

HUUMEVALISTUSTA KOULULLA

Huumeambulanssi oli nähtävä Auroran koululla, ambulanssin työntekijät korostivat paikalla oleville vanhemmille valppauden merkitystä, sillä huumeiden käyttö ja tarjonta ovat nyt huolestuttavassa kasvussa. Vanhempien tai nuoren tulisi ottaa alan asiantuntijoihin viipymättä yhteyttä, jos merkkejä päihdeongelmasta on olemassa.

Koti- ja Koulu ry oli osunut ajan hermoon kutsuttuaan alan kenttätöitä tekeviä ihmisiä kertomaan tärkeästä työstään. Huumeambulanssitoiminta alkoi pääkaupunkiseudulla jo vuonna 1972. Toiminta oli aluksi vain parin henkilön käsissä mutta vähitellen se laajeni koko päihdekenttään ja nykyisin työntekijöitä on useita. Vuodesta 75 mukana ollut erikoissairaanhoitaja Sari Vierto kertoi, että työntekijät ovat täysin vapaaehtois pohjalla töissä päätoimensa ohessa.

Päivystystä on joka päivä, arkinen klo 17:sta klo 24:ään ja viikonloppuisin koko vuorokauden. Toimintatapoina ovat keskustelu, informaation jakaminen ja asiakaskäynnit. Huumeambulanssi ei ensisijaisesti hoida kiireellisiä tapauksia vaan niitä varten suositellaan yhteydenottoa hätäkeskuksen numeroon 112.

Toimintaa rahoitetaan lahjoituksin, Helsingin kaupungin avustuksin ja lehden avulla. Sari Vierto huomauttaa, että ambulanssi antaa apua hoidon alkuvaiheessa "hoitoportaiden juurella". Hän kertoo esimerkin edellisestä viikonvaihteesta jolloin 14-vuotias tyttö otti yhteyttä ja kertoi olevansa riippuvainen kannabiksesta. Useita yön tunteja oli jouduttu käyttämään siihen, että tyttö saatiin vakuutuneeksi hoidon kiireellisyydestä. Lopulta kuitenkin päätettiin, että tyttö menee ensi tilassa hoitoon. Espossa huumeepoliiklinikoita on vähän ja hoitoon on vaikea päästä. Päihdepysäkki tarjoaa kuitenkin ensi alkuun asiantuntevaa apua. Helsingissä apua tarjoavat esimerkiksi Herttoniemen ensihuoltolaitos, Kurvin huumehoitoklinikka ja Hietalinnasätiö.

Yhä nuoremmat käyttävät

Huolestuttavaa on Vierron mukaan se, että kohdalle osuu jopa 9 -10- vuotiaita alkoholin käyttäjiä. Hän kertoo esimerkin tapauksesta, jossa

äiti on ostanut viikonvaiheviinakset kolmelle työlle. Kaksi tyttöä kieltäytyy niitä nauttimasta mutta yksi juo kaiken saaden pahan alkoholimyrkytyksen. Yskänlääkkeitä juodaan nyt yleisesti niiden halpuuden takia ja eräänlaisena muotiaineena on tällä hetkellä butaani, jota impataan keuhkoihin. Yhdessä palavan tupakan kanssa keuhkoihin vedetty erittäin tulenarka butaani muodostaa kuolemanvaaran.

Hasiksen vaaroja usein vähätellään, mutta huumeambulanssin työntekijät torjuvat hasiksen ehdottomasti. Sen käyttö johtaa väijämättömästi vahvempiin aineisiin amfetamiiniin ja heroiniin. Hasis ei aiheuta krapulaa mutta kylläkin riippuvuutta ja pitkään käytettynä apaattisen olotilan. Lisäksi markkinoille on jatkuvasti tulossa uusia aineita, joita ei vielä ole rekisteröity tai kriminalisoitu. Koukkuun voi jäädä fyysisesti, psyykkisesti, sosiaalisesti ja kriminaalisesti. Sosiaalinen riippuvuus kasvaa salakavalasti. Kuvio toimii seuraavan kaavan mukaan. Elämässään mokaillut, muiden hyljeiksimä nuori löytää huumeuorista yhteisön, joka hyväksyy hänet sellaisena kuin hän on ja peli on pelattu. Huumeita tarjoaa yleensä hyvä kaveri tai tuttu tai ammatidiliiri.

Kuinka käyttö tunnistetaan?

Huumevalistajan mielestä vanhempien pitäisiikin vahvistaa lapsen itsetuntoa, jotta kieltäytyminen huumeista olisi luonnollista ja helppoa. Huumeiden käytön voi lapsessaan tunnistaa seuraavista yleisistä seikoista: Kaverit vaihtuvat, rahan käyttö muuttuu, välinpitämättömyydestä, huumeiden puolustelusta ja käytön vähättelystä, tavaroiden häviämisestä, perhepiiristä vetäytymisestä sekä ainekohtaisista

Kotiseuturetki hämäläisiin kartanoihin

Lippajärveläisten tämänvuotinen retki toteutettiin yhdessä ruska-kerholaisten kanssa ja se suuntautui mielenkiintoisiin hämäläisiin maisemiin.

Kesän ja alkaneen päivän sää oli pääpuheenaihe ryhmässä, joka elokuisena tiistaiamuna kokoontui Kaken kaupan kulmalla odottelemaan bussia tämänvuotiselle kotiseuturetkelle. Mukavassa bussissa taitavan kuljettajan sopmaisena matka Hämeenlinnaan taitui suoraan huomaamatta.

Wetterhoffin talon kulmalla Hämeenlinnan linja-autoaseman laidalla bussiin astui filosofian maisteri **Seppo Saarinen Hämeen Matkailu Oy:stä**, joka oppaan ammattitaidolla otti ryhmämme haltuunsa. Saimme nopean yhteenvedon linja-autoaseman ympäristön rakennuksista ja arkkitehdeista, jotka ne ovat suunnitelleet.

Retki suuntautui sitten **Aulangon luonnonmetsään**, joka itse asiassa on eversti Hugo Standertskjöldin vuosina 1883-1926 omistamansa **Karlbergin kartanon** maille rakennuttama ja kasvattama puisto. Puistosta löytyy kaksi kookasta tekolampea, huvimaja ja romanttinen graniittilinna sekä lukematon määrä eri puu- ja kasvilajeja. Standertskjöldin kuoltua perusti Suomen Matkailuyhdistys Karlbergin kartanon päärakennukseen Aulangon matkailuhotellin, joka kuitenkin parin vuoden kuluttua paloi ja sen tilalle rakennettiin nykyinen hotellirakennus.

Aulangolta palasimme vanhalle **Hämeenlinnan härkätielle**. Kuulimme, miten tiestä on tehty tarkka muistelmateos, johon on kirjattu kaikki tienvarren

talot ja paikannimet. Tien varren Kirkkomäelle oli suunniteltu rakennettavaksi Hattulan uusi kirkko, joka kuitenkin tehtiin nykyiselle paikalleen kirkonkylään. Kirkkomäellä oli tapahtunut kaamea veriteko, postineidin murha, vuonna 1823. Murhaaja saatiin kiinni, mutta hän hirttättyi sellissään kohta vankilaan joutumisensa jälkeen.

Hieman Kirkkomäeltä eteenpäin poikkesimme tieltä **Inkalan kartanoon**, joka aikoinaan on kuulunut mm. Skytte-, Kruus-, de la Gardie-, Wetterhoff- ja Standertskjöld-suvuille. Tilaa isännöivät nyt kolmannessa polvessa **Leila ja Tuomo Ylitähti**. Maanviljelyksen ohella tila on suosittu pitokartano, jonka hämäläisestä pitopöydästä saimme nauttia maittavan lounaan päärakennuksen kauniissa salissa, jonka seiniä koristavat lukuisat 1920-30 luvun suomalaisten taiteilijoiden taulut.

Inkalasta matka suuntautui Parolan kautta **Lepaan viini- ja puutarhatilalle**. Matkalla näimme valtavan vanhan männyn, josta oppaamme kertoi, että sen juurella on lounastanut kaksi kuningasta ja kaksi keisaria, Ruotsin kuninkaat Kustaa III ja Kaarle IV sekä Venäjän keisarit Aleksanteri II ja Nikolai I, kukin ajallaan käydessään tarkastamassa Parolan varuskunnassa palvelevia joukkoja. Männyn rungon ympärysmitta metrin korkeudelta on yli 4 metriä ja oksiston halkaisija lähes 20 metriä.

Lepaan kartanon alueella toimii 1930-luvulla perustettu puutarhaopisto, joka nykyisin on osa Hämeenlinnan

Retkeläiset matkalla lounaalle Inkalan suosittuun pitokartanoon, joka on seisonut Hattulassa luonnonkauniilla paikalla Alajärven rannalla jo vuodesta 1810 ja on myös omistaja perheen koti.

ammattikorkeakoulua. Opiston vanha päärakennus on valmistunut 1934 ja on nk. "hollantilaisista" tyyliä. Teimme kierroksen opiston puutarhassa ja pienellä yksityisellä hautausmaalla, jonne Lepaan kartanon omistajia on haudattu. Nykyisin maat omistaa valtio.

Oppaamme asiantuntevat ja värikkäät selostukset eri kasveista hurmasivat erityisesti retken naisosanottajat. Katselimme myös kartanon vanhaa päärakennusta, jonka lasikuistissa on 376 ikkunaruuua.

Puutarhakierroksen päälle saimme asiantuntevan opastuksen viininmaistelun saloihin tilan viinimyllyssä. Maistettuamme sekä tilan omaa puna- ja valkoviiniä että likööriä ehdimme vielä tehdä ostokset kotiinvietäväksi ennenkuin matka jatkui.

Seuraavana kohteena oli **Vanajanlinna**, jonka C.W. Rosenlew 1920-30 lukujen taitteessa rakennutti metsästyslinnaksi. Pohjoismaisen renessanssin ja barokin yhdistelmää edustavan rakennuksen rakennustyöt kestivät 5 vuotta. Töitä tehtiin vain kesäisin. Linnassa ei asuttu vakinaisesti, olihan se metsästyslinna, vaikka siellä olikin henkilö-kunta jatkuvasti valmiustilassa.

Rosenlewin luovuttua linnasta sen osti saksalainen liikemies, joka itse muutti sinne asumaan, mutta joutui sodan jälkeen pakenemaan Ruotsiin. Linna luovutettiin rauhan-sopimuksen ehtojen mukaisesti saksalaisena omaisuutena Neuvostoliitolle, jolta sen osti Sirola-säätiö. Sirola-opiston toiminta näivettyi sittemmin ja linnan osti Hämeenlinnan kaupunki, joka vuokrasi sen yrittäjille, jotka pyörittävät siellä yritysmaailmassa suosittuja elämyskursseja.

Linnassa toimii myös kurssitoiminnan edellyttämä hotelli ja ravintola. Joimme Vanajanlinnassa kahvit ja teimme tutustumiskierroksen rakennuksessa, jonka tiloja edelleen kunnostetaan vanhaa vaalien.

Vanajanlinnan kierroksen aikana sade oli yltynyt. Sateessa ajoimme Hämeenlinnaan, minne jätimme lukuisat kiitokset ansaitsevan oppaamme, ja suunnistimme **Kaisu Eskelisen** huolella järjestämän retken antiin tyytyväisinä takaisin Lippajärvelle.

Teksti Leo Salminen, kuvat Martti Peltola

Muhkea Vanajanlinna, C.W. Rosenlewin rakennuttama metsästyslinna, jossa marsalkka Mannerheimilla oli oma huone. Sodan jälkeen linnassa toimi 90-luvulle asti Sirola-opisto. Nyt se on hotelli ja siellä järjestetään elämyskursseja.

oireista. Huumevalistaja kehottaa välittömästi kysymään suoraan lapselta, mikä on hätänä jos kuvaillun kaltaista käyttäytymistä esiintyy. Vieron mielestä kokeilut pitää saada loppumaan mahdollisimman pian, sillä huumeriippuvaisen parantuminen saattaa kestää useita vuosia, joihin liittyy usein uudelleen retkahtamisia aineisiin.

Mistä sitten johtuu huumeiden käytön vähätteleminen ja erityisesti kannabiksen puolustelu? Viero pitää osasyynä sitä, että Suomessa saa julkisuutta ehkä liiaksikin Kannabis Vapaaksi-yhdistys. Niin ikään huumeambulanssissa työskentelevä aviomies **Paavo Viero** sanoo, että liberalismi on nyt muotia; on oltava vastaan-ottavainen kaikkea uutta kohtaan. Lisäksi joukkotiedotusvälineet ja

erityisesti internet sisältävät runsaasti huumeita puoltavaa materiaalia. Tässä yhteydessä Vierrot tyrmäävät suoralta kädeltä hollantilaisen vapaan huumeapolitiikan, joka heidän mielestään on tuhonnut yhden sukupolven Hollannissa.

Huumevalistajat päättivät luentonsa karuihin lukuihin huumeiden käytön yleistyisestä. Kun vuonna 1990 huumeambulanssiin otettiin yhteyttä 160 kertaa, oli luku kivunnut viime vuonna liki 700:aan. Ikäjakautuma on surullinen, sillä yhteyttä ottaneista käyttäjistä kolme neljästä on 15-30-vuotiaita. Tyttöjä on tätä nykyä niukka enemmistö 52 prosenttia kaikista avun tarvisijoista. Lukuun tosin vaikuttaa suuresti se, että tytöt uskaltavat hakeutua hoitoon poikia herkemmin.

Kuva ja teksti Jorma Lehto

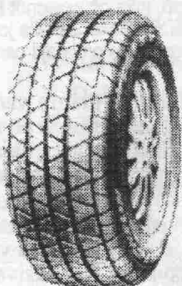
FYSIOSPORTTIS

FYSIOTERAPIAN JA LIIKUNNAN ASiantuntija

Viherlaakson ostoskeskus, 02710 ESPOO

Puh. 540 43 40

www.fysiosporttis.fi e-mail: fysiosporttis@fysiosporttis.fi

tekno-pyörä ky

NYT TALVIRENKAAT
EDULLISESTI

Kylänportti 4, 02940 ESPOO

☎ 09-863 2525, 09-863 6076 (fax)

GSM 0400-873 822

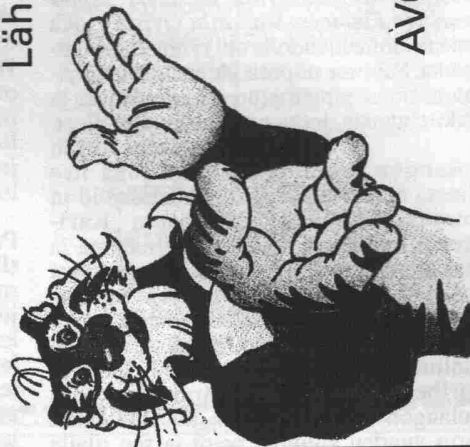
ESSO Snack&Shop

Lähderranta, Pitkäjärventie 1
Espoo puh. 09-599 503

VUOKRAAMME:
-PERÄKÄRRYT

MEILTÄ OLUET JA
ELINTARVIKKEET
KAUPAN HINNAIN

AVOINNA JOKA PÄIVÄ -24

ESPOON ELÄINRUOKAPISTE
LÄHDERANNANTIE 15, ESPOO
PUH. 09-594 749

Tämän kupongin palauttaneiden kesken
arvomme 200 mk:n lahjakortin liikkeeseemme

Nimi _____

Osoite _____

Puhelin _____

AUTTAVIA PALVELEVIA MONIPUOLISIA
LEMMIKKIEN ERIKOISLIIKKEITÄ
SINUA JA LEMMIKKIÄSI VARTEN
TERVETULOA!

TERVETULOA!

LIPPAJÄRVI KUNTOON TALKOILLA

Kotijärven kunnostustyöt ovat toden teolla lähtenet käyntiin. Lokakuussa päivää ennen kunnallisvaaleja reipas joukko asukkaita paiski hartia-voimin töitä keräämällä roinaa järven rannoilta. Kaikuluotaimella kartoitettiin järven pohjaa ja Upinniemen sukeltajat merkitsivät järven syvänteestä tulevaa hoitokalastusta haittaavia suurempia esineitä. Erikoisvalmisteisen ponttoonin päälle rakennettu nosturi noukki ne myöhemmin ylös. Asukasyhdistys Lippajärveläiset ry oli järjestänyt Vilniemen uimarannalle roskalavan, joka täyttyi ääriään myöten.

Lisää kerrottavaa s. 4-6

H Y V Ä Ä
J O U L U A

JA

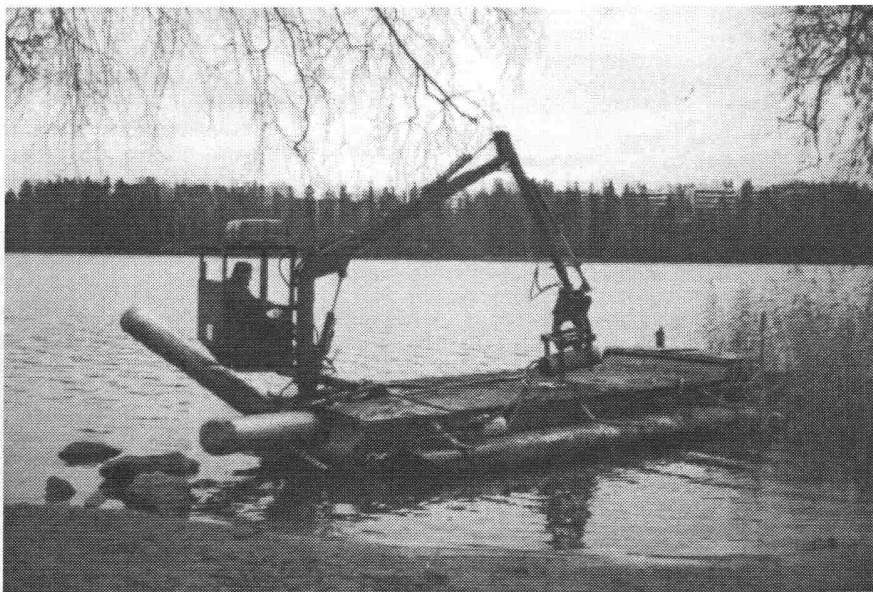
ONNELLISTA

UUOTTA

2001

Puiden takaa hämmöttää
Lippajärven arvokas maamerkki,
Engelin piirtämä Dianan temppeli,
huvimaja, jonne tehtiin kävelyretkiä
myös Aurora Karamzinin aikana

Ilmetystä herättäviä tavaroitakin löytyi
järvemme pohjasta. Suurimmat romut nousivat
ylös ponttooninosturilla.

Kaupunginosayhdistys Lippajärveläiset ry

KANSALAIS- TOIMINTAAN!

Jorma Lehto
varapuheenjohtaja

Nyt se on todistettu. Kunnallisvaalit osoittivat, ettei poliittisia puolueita oikeastaan enää tarvita. Vaaliuurnille väntäytyi vain noin joka toinen siihen oikeutettu. Sääliäkin tilanne on naapurikaupungissa Vantaalla, jossa vain 45 prosenttia kansalaisista täytti kansalaisvelvollisuutensa. Mutta sehän on ymmärrettävää, Vantaa ei ole seissyt niiden kaupunkien eturintamassa, jossa kansalaisten oikeuksista erityisemmin välitettiin. Eivät ne asiat paljon paremmin meidänkään kaupungissa ole ja osoituksena tästä kunnallisiin asioihin halusi vaikuttaa äänestämällä vain aavistuksen verran suurempi joukko. Vaaleissa hävinneet puolueet ovat tosin viime aikoina ryhtyneet Espoon valtuustossa tehtäville määräraha-aloitteita. Tämä ei kuitenkaan poista sitä tosiasiaa, että perinteisillä puolueilla ei ole vetovoimaa. Miten niillä sitä

voisikaan olla, ovathan ne niin toistensa kaltaisia että valitseminen on miltei mahdotonta. Samaan aikaan Suomen pääministeri väläyttää, että Euroopan Unioni voisi kehittyä liittovaltion suuntaan. Toisin sanoen valta etäännyisi entistä kauemmas jonnekin Brysselin käytäville.

Minkä johtopäätöksen tästä kaikesta voimme tehdä? Sen, että kansalaisliikkeillä voisi olla nyt tuhannen taalan paikka näyttää mihin ne pystyvät. Vaikka valta onkin etäännytynyt, kansalaisten ei pitäisi heittäytyä passiivisiksi. Haasteita löytyy yleensä paljon lähempää kuin uskookaan. Tämän lehden sivuilla kerrotaan kotijärven kunnostamisesta. Talkooväkeä tarvitaan esimerkiksi rysin valmistuksessa ja järven "roskakalojen" kalastuksessa.

Kukaan ei voi olla välinpitämätön alati kasvavan tieverkon ja liikenteen suhteen. Kaikkia kiinnostaa myös se, mitä me syömmme. Hullun lehmän tauti ei tosin ole vielä koskettanut suomalaisia samassa mittakaavassa kuin keskieuropalaisia.

Uusimmat sosiaalipoliittiset tutkimukset paljastavat, että lähipiiri siis ystävät ja hyvä seura kiinnostaa enemmän kuin politiikka. Sukupolveamme kutsutaan myös välittömän nautinnon sukupolveksi. Toisin sanoen kaikkivoipa minä on asetettu etusijalle. Väliillä tuntuu siltä, että

tärkeintä elämässä on viihde. Yhtäkään yleisötapahtumaa ei järjestetä ilman huvitteltaa tai suomalaisille niin rakas kännykkä on kohta oikotie nautintojen paratiisiin.

Tärkeää on myös tuntee menneisyyttään. Perinteinen kotiseututyö puolustaa tässä yhteydessä edelleen paikkaansa. Hyvä on muistaa menneiden vuosikymmenten perinteet kun ryhdytään suuriin uudistuksiin, esimerkiksi uudisrakentamiseen, jota Lippajärvellä nyt voimalla harjoitetaan. Tätä taustaa vasten heittäisin haasteen taas kasvattajille. Jos kotona ei anneta lähtökohtia yhteisöllisten aatteiden luomiselle, voisiko koulu toimia suunnannäyttäjänä kansalaistaidoissa?

Tämän lehden sivuilla kerrotaan myös pikkupoikien jalkapallojoukkueesta, jonka parhaat palkittiin juhlatilaisuudessa. Seuran puheenjohtaja kiinnitti huomiota siihen, että luovuttaessaan mitalin palkitut katsoivat häntä suoraan silmiin ja olivat terveesti ylpeitä osallisuudestaan. Ei ole pitkä aika siitä, kun vastavassa tilanteessa oltiin vähän häpeissään kun tällainen suosionosoitus osui kohdalle. Terveellä itsetunnolla varustettu ihminen osaa tehdä valinnat. Häntä on hyvin vaikeaa johtaa harhaan, on sitten kyseessä ympäristöön tai politiikkaan liittyvät kysymykset.

JUTUSSA VARKAITA

Olemme kertoneet Asukastila Jutun tilanteesta. Sen huonosta kunnosta, luhitumaisillaan olevasta lattiasta ja homeesta. Nuorille talo on kelvannut hyvin treenikämpäksi ja viime talvenakin jopa viisi bändiä treenaili siellä.

Mutta nyt se tuntuu toivottomalta, sillä rosvot tunketuivat loppukesästä jo kolmannen kerran taloon ja veivät mukanaan kaiken irtaimen. Pai-kalla olleet soittimet, vahvisti-met, efektit on kaikki ryöstetty. Edellisenkin ryöstön vahingot ovat vielä korvaamatta.

Musikantit ovat siis työkaluttomia ja Jutun ulkoinen kohentaminen tuntuu kovin turhalta.

Varkauksista jotakin tietäviä tai vihjeitäkin antavia kaivataan kovasti. Ystävälliset ilmoitukset Espoon Poliisille.

Materiaalit seuraavaan lehteen 28.1.2001 mennessä. Kiitos!

Lippajärveläiset ry:n johtokunta v. 2000

Varapuh. joht.

Jorma Lehto
Ansakuja 1 C 5
Puh. 509 2328
jorma.lehto@pp4.inet.fi

Sihteeri

Mauri Julin
Linnustajankuja 1 D
Puh/fax 5489 2610
050-563 8503
mauri.julin@lkvulin.inet.fi

Puheenjohtaja

Arja Mikkonen
Vilniementie 3 F 58
Puh. 598 667

Rah.hoitaja

Leo Salminen
Ansatie 8 A
Puh. 590 353
leos@kolumbus.fi

Aapo Kirvesniemi
Heiniemi 7
Puh. 598 642

Juhani Nykänen
Vilniementie 3 D 41
Puh. 509 1048 koti
86181 3948 työ

Sinikka Sainio
Jahtitorventie 9
Puh. 509 3243

Varajäsenet

Erkki Eloranta
Jänismäki 10
Puh. 593 193

Maija-Liisa Koskinen
Jahtikuja 7
Puh. 590 338

Kaija Sulkava-Räsänen
Riistatie 23 D
Puh. 509 3960

Riitta Sinkkonen
Everstinkuja 1 B 37
02600 Espoo
Puh. 509 2937
040-549 7317
riitta.sinkkonen@luukku.com

Asko Tuominen
Kolkerannantie 4 B 5
Puh. 509 1820
050-5510 300

Pirjo Tuominen
Kolkerannantie 4 B 5
Puh. 509 1820
050-559 9509
fax 509 5124

LIPPIS

4/2000

Julkaisija

Lippajärveläiset ry
3. vsk

Toimituskunta

Päätoimittaja/taitto
Ilmoitukset
Riitta Sinkkonen
Jorma Lehto
Leo Salminen

Paino

PicaSet, Helsinki
Levikki 1800 kpl
Pankki: Merita
240018 - 33011

Tule mukaan! Liity jäseneksi!

Jäsenmaksut
tulleMERITA
240018 - 33011

Kiinnostus asukastoimintaan lisääntynyt Lippajärveläiset ry:n syyskokous pidettiin Auroran koululla

Yhdistyksemme vuosikokous pidettiin 19. lokakuuta Auroran koululla. Koulun ruokasaliin oli kokoontunut tänä vuonna miellyttävän paljon alueemme asukkaita. Voimme ilahtuneena panna merkille, että mielenkiinto asukastoimintaan tuntuu olevan lisääntymässä.

Kaupunginosayhdistyshän toimii alueen asukkaiden asuinympäristöä koskevien asioiden edunvalvojana, viihtyisyyden lisääjänä ja kotiseutuperinteen vaalijana.

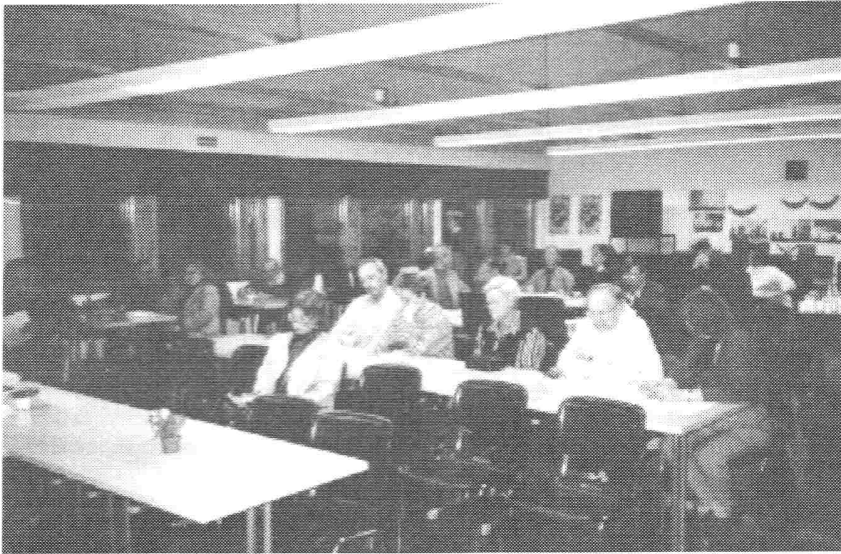
Toimintavuonna 2001 yhdistys valmistautuu viettämään toimintansa 50-

vuotisjuhlaa ja pyrkii keräämään tietoa Lippajärven historiasta.

Kokouksessa käsiteltiin aluksi sääntömääräiset asiat: valittiin yhdistykselle puheenjohtaja, johtokunnan jäsenet sekä tilintarkastajat vuodelle 2001, määrättiin jäsenmaksu ja hyväksyttiin toimintasuunnitelma ja talousarvio.

Puheenjohtajaksi valittiin edelleen Arja Mikkonen. Johtokunnan erovuoroisten jäsenten uudelleenvalintojen ja uusien jäse-

Kaupunginosayhdistyksen syyskokous kokosi Auroran koululle ennätysmäärän lippajärveläisiä

Jorma Lehto

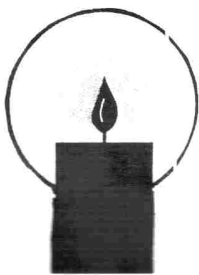
nien valinnan jälkeen uusi johtokunnan kokoonpano on seuraava: varsinaiset jäsenet *Mauri Julin, Aapo Kirvesniemi, Jorma Lehto, Maija Lehtonen, Leo Salminen, Sinikka Soinio* varajäsenet *Erkki Eloranta, Paula Häkkinen-Rihu, Paula Lehtinen, Harri Leinonen, Asko Tuominen ja Pirjo Tuominen*. Johtokunta kokoontuu kerran kuussa ja tarvittaessa.

Jäsenmaksuksi päätettiin 60 mk taloudelta. Lippis-lehti jatkaa ilmestymistään 2-4 krt/v. Osallistutaan edelleen Lippajärventien ja Lippajärven kunnostushankkeiden edistymisen seurantaan ja toteutukseen. Samoin osallistutaan Pikku Auroran kunnostuksen suunnitteluun ja kaupungin toimien valvontaan projektin edistessä.

Järjestetään Laskiaisnuoti-tapahtuma, Auroran kyläjuhla ja Lintuyön retki sekä keväällä ja syksyllä siivoustalkoot. Pyritään edelleen saamaan edustajamme Espoon Kaupunginosayhdistysten Liiton (EKYL), Leppävaaran Alueneuvottelukunnan (LANK) ja Pro Espoonjoki ry:n johtokuntiin.

Virallisen kokousosuuden jälkeen tilaisuus jatkui kahvittelun ja Aapo Kirvesniemen mielenkiintoisen dia-esityksen puitteissa. Kirvesniemi kertoi jälleen tietoja Auroran alueesta alkaen aina talonpoikien ajasta, ennen 1787, af Klerckin kartanopuistosta ja Aurora Karamzinista ja kartanosta sekä omakohtaistakin historiaa alueelta. Kuvamateriaali oli hyvin mielenkiintoista. Mukana oli mm. Wrightin veljesien piirroksia, kuvia puistosta ja kartanon erilaisista rakennuksista. RS

Seurakunnan joulutervehdys

Liikkuessasi Lippajärvellä tuskin voit olla huomaamatta uutta seurakuntataloa kaikessa kauneudessaan. Auroran seurakuntatalon käyttöönottojuhla oli puoli vuotta sitten ja talo on otettu iloitien vastaan. Rakennuksesta tuikkii valo iltaisin toivottaen satunnaisen iltakävelijän tervetulleeksi poikkeamaan sisään.

Synkkänä marraskuun lopun sunnuntaina Aurorassa vietettiin Valon juhlaa. Talon teemana on valo, joka tulee Aurora-nimestä. (Aurora merkitsee aamuruskoo). Näin joulun lähestyessä ja pimeyden ollessa valloillaan, me kaipaamme

valoa. Koristamme pihapuumme ja ikkunamme valoilla, etsimme valoa myös sisäiseen pimeytemme. Voisiko tänä jouluna suurimpana valonamme olla se valo, jonka Jeesus-lapsi tuo tullessaan. Jotta näkisimme tämän valon selkeämmin, tulee meidän ehkä luopua liiallisesta yrityksestä tehdä itse joulua. Joulua tulee vaikkei koti olisikaan suursiivottu, kaikki itse leivottua ja säkillinen lahjoja paketoituina. Joulua ei voi ostaa kaupasta, vaan luopuessasi jostain turhasta löydät oikean joulun.

Löydät joulun keskellä kaikkein vaatimattominta; tallista, johon epäuskoiset paimenet saapuivat tähden johdattamina. Jumala antoi valonsa tulla maailmaan pienimmän ja avuttomimman hahmossa. Jeesus Kristus on valo, joka tuo tullessaan rauhan, tarkoituksen ja ilon. Tuohon valoon ja Jumalan uskollisuuteen voimme luottaa tänään, tulevana vuonna ja iäti.

*Tuija Filppula
Kanta-Espoon srk:n Viherlaakso-
Lippajärvi - alueen pappi*

AURORAN SEURAKUNTATALON TOIMINTA ALKANUT TEHOKKAASTI

Auroran seurakuntatalo palvelee Järvenperän, Pihlajarinteen, Lippajärven, Laaksoalahden sekä Viherlaakson asukkaita. Toiminta on käynnistynyt vilkkaana. Ehtoolisjumalanpalvelus eli messu toimitetaan kuukauden 2. ja 4. sunnuntaina klo 12. Päiväkerhot, pyhäkoulu, perhekerho, asukaskahvila sekä erilaiset piirit kokoontuvat viikoittain. Nuorisolle on omaa toimintaa alkaen kokkikerhosta bändiharjoitteluun. Seurakuntataloa voivat oman seurakunnan jäsenet varata kaste- ja hääjuhliin sekä muistotilaisuuksiin. Tarkempia tietoja talon toiminnasta voi tiedustella vahimestareilta, p. 5714 4320 tai Hannu Mäenpäältä, p. 040 5130 861 ja Laina Pekoselta, p. 040 5130 844.TF

**JOULUAATON HARTAUS
pidetään Aurorassa 24.12. klo 16.**

Lippajärveä kunnostettiin talkoilla

Järvemme kunnostussuunnitelma on alkanut toteutua. Asiantuntijat kertoivat järvasioista ja antoivat neuvoja lokakuuisena sunnuntaina. Voimme kaikki yhdessä kantaa huolta järvestämme ja edistää sen hyvinvointia.

Järvenpohjasta löytyi runsaasti rojua

Urakoitsija Lauri Helasen erikoisvalmisteisen nostolaitteen avulla Lippajärven pohjasta löytyi romua yhteensä kymmenen - viisitoista kuutiota. Helanen kertoo, että ihmiset olivat dumpanneet muun muassa saunan uunin, autonrenkaita, pyörätelineen, tynnyreitä ja pontikkatehdasta muistuttavan laitteiston.

- Mikä on pois silmistä se on pois ajatuksesta. Piintyneenä tapana näyttää olevan, että ylimääräiset roinat tyhjennetään läheiseen järveen. Tällaisesta ajattelusta pitäisi jo päästä eroon ja miettiä vähän ympäristöäkin, Helanen sanoo.

Mitään myrkkyyihin viittaavaa ei järven pohjasta kuitenkaan löytynyt. Helanen ihmettelee miksei tämänkaltaisen järvenpuhdistus ole vielä yleistynyt. Hänen laitteensa pystyy esimerkiksi auttamaan tehokkaasti rehevöityneen järven kunnostamisessa. Siihen voi nimittäin liittää käsi-varren, joka poistaa järven vallanneet kasvit juurineen.

Järven kunnostuksesta

Tärkeänä osana järven kunnostustöitä on veden laadun tarkkailu, jonka on saanut hoitaakseen Ympäristötutkimus Yrjölä Oy. *Tutkija Lasse Järvenpää* on

Tutkija
Lasse
Järvenpään
alustus herätti
kysymyksiä.

Tässä
kyselyssä
puheen-
johtaja Arja
Mikkonen
ja sihteeri
Mauri Julin

seurannut säännöllisesti veden tilaa ja kertonut siitä muun muassa internetissä.

Miten saastunut Lippajärvi on ja onko toivoo tämän tyyppisen järven kunnostamisesta tutkija Järvenpää?

- Lippajärven saastumista ei tietääkseni ole tutkittu jos saastumisella tarkoitetaan vieraiden ja myrkyllisten aineiden esiintymistä järvessä. Järven valuma-alueella ei ole ollut raskasta teollisuutta eikä varsinaisia kaatopaikkoja, joista olisi päässyt haitallisia aineita järveen. Mahdollisista liikenteen tai "pienteollisuuden" aiheuttamista päästöistä ei ole tietoa. Lippajärvi on ylirehevä, mikä aiheuttaa järvessä ongelmia, kuten sini-leväkukintoja, veden samentumista (myös muut levät), kalojen makuhaittoja, happikatoja, ym. Tutkimuksissa onkin keskitytty rehevöitymisen mukanaan tuomiin ongelmiin.

Mitkä ovat rehevöitymisen suurimmat syyt?

- Rehevöitymisen suurin syy lienee valuma-alueella oleva asutus, joka on laskenut jätevesiään järveen. Alueen runkoviemärit rakennettiin vuosina 1965-67 ja siitä lähtien on järveen tuleva kuormitus oleellisesti pienentynyt. Tänä päivänä on lähes kaikki kiinteistöt liitetty siihen. Järven tilassa onkin tapahtunut selvää parantumista sitten 60-70-luvun vaihteen. Nykyisin huolenaiheena ovat voimakkaan kuormituksen takia järven pohjasedimenttiin kertynyt aines, joka luovuttaa ravinteita ja kuluttaa happea, ylläpitäen voimakasta sisäistä kuormitusta. Toinen huolenaihe on ulkoinen kuormitus. Vaikka valuma-alueella ei enää ole piste-kuormittajia eikä peltoja, ja asutus on saatu viemäroinnin piiriin, on rakennetuilta alueilta tulevien sade- ja sulamisvesien kuormitus tullut tilalle. Näiden vesien laatu huononee ja määrä kasvaa rakentamisen tiivistyessä.

Mitä on tehty ja mitä pitäisi tehdä jotta järvi saataisiin kuntoon. Käykö ruoppaus?

Mitä on tehty:

- asutus on saatu viemäroinnin piiriin
- pellot ovat kadonneet
- Gallträskin tila on parantunut
- huonolaatuista alusvettä on poistettu lappoamalla
- järveä on ilmastettu
- järven tilaa on seurattu, tutkimuksia ja selvityksiä on tehty

Roskalava täyttyi myöhemmin järveen heitetyistä esineistä. Oli sohvaa, tuolia, autonrenkaita, sänky, tynnyreitä ja jopa ilmeisesti pontikkatehdaskin

Mitä pitäisi tehdä:

Minimoida järveen tuleva ulkoinen kuormitus ja mahdollistaa sen pysyminen alhaisella tasolla tulevaisuudessakin. Tämä on tehtävä, jotta mahdollisesta kunnostuksesta saataisiin pysyvä hyöty. Sisäiseen kuormitukseen ja järven tervehtymiseen voidaan vaikuttaa monella tapaa esim. särkikaloja vähentämällä, kunnostamalla kertynyttä sedimenttiä eristämällä tai poistamalla se kokonaan. Ruoppaaminen on teknisesti mahdollista, mutta näin laajan alueen ruoppaaminen tulee kalliiksi ja valtavien massojen sijoittaminen kaupunkiympäristössä on hankalaa. Nämä ovat olleet esteenä mm. monien vastaavanlaisten hankkeiden suorittamiselle. Lisäksi ruoppauksen onnistumiseen liittyy aina riskejä.

Miten merkittävänä pidät omaa työtäsi Lippajärven pelastamisessa?

- Osana prosessia, missä vaikuttavat rahoittajat, päättäjät, suunnittelijat, tutkijat ja paikalliset asukkaat.

Voiko Lippajärven asukas toimia jotenkin järven suojelun hyväksi?

- Jokainen voi vaikuttaa omalta osaltaan jättämällä tekemättä sellaista, mikä huonontaa Lippajärven valuma-alueelle satavan veden laatua sen matkalla järveen. Esimerkiksi - säilyttämällä haitalliset aineet sisätiloissa. *

- välttämällä haitallisten aineiden joutumista maastoon varsinkin päällystetyille pinnoille, mistä sade huuhtoo ne sadevesiverkkoon ja järveen.

- välttämällä puutarhan liikalannoitusta, sillä ravinteiden huuhtoutumisriski kasvaa kun maaperän ravinnetaso ylittää sen pidätkapasiteetin.

- komposteja ei saa sijoittaa vettä huonosti läpäisevälle pinnalle eikä veden kulkureittien läheisyyteen kuten ojien varteen tai

Obbnäsin sukeltajat valmistautuvat Lippajärven syvänteen kohdalla romujen paikallistamiseen.

“painanteisiin”.

- mikäli mahdollista, imeyttää katolta ja muilta peitetyiltä pinnoilta tulevat vedet tai ainakin varmistaa, ettei niiden mukana lähde haitallisia aineita vesistöön (huuhtoutuminen ja eroosio).

- tarkkailemalla ympäristössä tapahtuvia haitallisia muutoksia ja puuttumalla niihin joko suoraan tai viranomaisten kautta.

- osoittamalla kiinnostusta järveä kohtaan ja viestittämällä se päättäjille.

Minkälainen Lippajärvi voisi parhaimmillaan olla?

- Lippajärven vedenlaatu voisi parantua siinä määrin, että virkistyskäyttöä haittaavia leväkukintoja ei esiintyisi. Myöskin näkösyvyyden kasvaminen on mahdollista, sillä veden väriluku on varsin alhainen ja talvisin

levien kasvukauden ulkopuolella on mitattu jopa 2 metrin näkösyvyyksiä, kun kesällä näkösyvyys on 70-80 cm luokkaa. Vedenlaadun ja happitilanteen paraneminen mahdollistaisi vaativampien lajien, kuten ravun ja mateen palaamisen järvelle.

Pitäisikö järven ympärille rakentaa ulkoilureitti ja minkälainen?

- Järven kannalta ulkoilureittejä ei tulisi ulottaa kaikkialle rantaan. Osa rannoista tulisi jättää rauhallisiksi. Rannan lähellä reitit tulisi suunnitella maaston mukaan ja mielestäni mahdollisimman huomaamattomaksi ja luonnonmukaiseksi. Polun rakenteiden ei pitäisi turmella herkkää rantakasvillisuutta tai rantaviivaa eikä vaikuttaa veden liikkumiseen rannan tuntumassa. Oikein suunniteltu polkuverkosto voisi vähentää liikkumisen aiheuttamia vaurioita maastossa.

HOITOKALASTUS VOI ALKAA

Espoon ympäristökeskus on tilannut kalatalousasiantuntijaksi eli iktyonomiksi valmistuvalta *Jorma Valjukselta* hoitokalastussuunnitelman. Siinä sanotaan, että eläinplankton käyttää ravinnokseen kasviplanktonia. Kun särkikalokien määrä kasvaa niiden saalistus vähentää eläinplanktonia, jolloin kasviplankton lisääntyy ja vesistö rehevöityy. Kaloja vähennettäessä eläinplankton vastaavasti runsastuu ja veden laatu paranee. Varsinkin pohjaeläimiä syövät kalat myös siirtävät ulostaessaan ravinteita pohjasta veteen. Pohjaa tonkiessaan kalat myös edesauttavat fosforin vapautumista pohjasedimentistä, mikä lisää rehevöitymistä.

jatkuu seur.sivulla

Vilniemen kaunis uimaranta toimi talkoiden kokoontumispaikkana ja sieltä sai talkooväki kahvia ja makoisaa makkaraa, mikä tuntuikin kovasti maistuvan. Grilliaajana toimi Riitta Sinkkonen, joka olisi toivonut enemmänkin järvestä kiinnostuneita paikalle.

Lippajärvi kuntoon talkoilla jatkoa edell. aukeamalta

Miksi ja miten hoitokalastus tehdään Lippajärvellä sekä mitkä ovat sen edut Jorma Valjus?

- Lippajärvi on rehevöitynyt ja sen kalakanta on hyvin särkikalavaltaista. Hoitokalastuksella pyritään nostamaan järven virkistystyöskäyttöarvoa pienentämällä rehevyytasoa ja parantamalla siten veden laatua. Samalla kohennetaan myös kalakannan rakennetta. Myöhemmin järveen on myös tarkoitus jälleen istuttaa muun muassa petokaloja.

Suunnitelman mukaan Lippajärven hoitokalastuksessa käytetään seisovina pyydyksinä sekä paunetteja että rysiiä. Lisäksi järvellä on tarkoitus myös nuotata. Paunetti- ja rysäkalastus ajoittuu lähinnä kevään kutupyyntiin ja nuottoaus syyspyyntiin. Mikäli innostusta ja resursseja riittää kalastusta voidaan jatkaa myös muuna aikana.

- Jotta hoitokalastuksella olisi todellista vaikutusta, on sen oltava riittävän tehokasta. Kalat pystyvät vastaamaan kalastukseen lisäämällä kasvua ja lisääntyvyyttä. Mikäli kalastusteho ei ole tarpeeksi suuri, toivotut vaikutukset saattavatkin jäädä vähäisiksi. Jotta tavoitteisiin päästäisiin Lippajärvellä tulisi kalastaa ns. roskakalaa 15 000 kg kolmen vuoden aikana. Tulokset ja kokemukset osoittavat, että kalojen poistolla voidaan parantaa järven veden laatua. Pois-

Iktyonomi
Jorma Valjus
kertoi kalas-
tuksen hoito-
suunnitelmasta

tettujen kalojen määrällä on kuitenkin hyvin ratkaiseva merkitys onnistumisen kannalta.

Kuka tai ketkä vastaavat kalastamisesta ja pyydysten hankkimisesta?

- Kalastuskunnilla tulee olemaan merkittävä rooli Lippajärven hoitokalastuksessa. Niiden toivotaankin selvittävän, millaisella panostuksella ne pystyvät osallistumaan sekä itse kalastukseen että tarvittavien pyydysten hankintaan. Talkootyövoimaa voidaan käyttää varsinkin paunetti- ja rysäkalastuksessa ja siihen voivat osallistua kaikki asiasta kiinnostuneet. Uudenmaan ympäristökeskus tulee todennäköisesti

järjestämään Espoossa rysänrakennuskurssin talven aikana. Kurssilla olisi mahdollista opastetusti rakentaa esimerkiksi Lippajärven salmeen suunniteltu isorysä. Myllykylän kalastuskunnassa aktiivisten jäsenten määrä on kuitenkin niin vähäinen, että rakennustalkoisiin tarvittaisiin välttämättä uutta, innostunutta väkeä, Valjus sanoo.

Mitä pyydystetyille kaloille tehdään?

- Hoitokalastussaalista voidaan ainakin osittain käyttää ihmisravinnoksi ja lemmikkieläinten ruuan raaka-aineeksi. Kaloja voidaan tarjota myös rehutehtaille, turkis-
tarhoille ja emakkosikaloille. Pienempiä saalismääriä on myös mahdollista kompostoida joko kotikomposteihin tai toimittaa YTV:n biojätekeräykseen.

Teksti ja kuvat Jorma Lehto

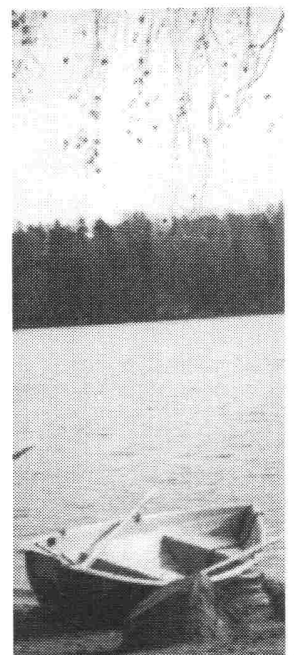

Talkoissa rakennettiin myös pieni kävelysilta Vilniemen rantapuiston ja Tammimäkeen rajoittuvan metsävyöhykkeen välinen mutaoja voidaan nyt ylittää kuivin jaloin. Tämä varmasti ilahduttaa lenkkeilijöitä ja erityisesti koiranulkoiluttajia. Nyt ei tarvitse lemmikin kanssa kiertää Tammihaantien kautta. Tutkija Lasse Järvenpää testaa sillan kestävyyttä ja rahastonhoitaja Leo Salminen tarkkailee tilannetta.

Asukasyhdistys Lippajärveläiset ry toivoo, että seutukunnanveneen omistajat joko lainaisivat venettään tai myisivät sellaisen asukasyhdistyksen ja ympäristöyhdistyksen käyttöön. Tarkoituksena on nimittäin auttaa järven näkö-
syvyyden mittauksissa.

Myytkö tai lainaatko veneen?

**Yst. yhteys
yhdistykseemme
(tiedot s.2.) tai
sähköpostilla
Ympäristöyhdist.
(Espyy)
gostak@yahoo.com**

Pidetään yhdessä huolta järvestämme!

Nimistötietoa:

Kolkekannaksentie - Klappedsvägen Lippajärvi - Klappträsk

Lippajärven ja Pitkäjärven välinen kannas sai 1970-luvun alussa nimen Kolkekannas - Klappedet, jota Helsingin yliopiston nimistöasiantuntijat olivat 17.11.1970 suositaneet kyseisen kaava-alueen nimeksi. Tämän kuten muidenkin ehdotettujen Kolke-nimien lähtökohtana oli vanha järvennimi Klappträsk 1765: klapp 'kolke' tulkittiin pesukartun aiheuttamaa ääntä kuvailevaksi sanaksi.

Järven suomenkieliseksi nimeksi oli kuitenkin jo muodostunut Lippajärvi, joka on ilmeisesti osittain äänteellinen mukaelma-yritys ruotsinkielisestä nimestä. Nimeä on alettu käyttää järven rannalle rakennetusta huvila-alueesta viimeistään 1930-luvulla, ja se on annettu v. 1940 myös erään Pätis-nimisestä tilasta lohkotun tilan nimeksi.

Espoon nimitoimikunta ehdotti 1970 samaisten nimistöasiantuntijoiden lausunnon perusteella järvenrannan kaava-alueen nimeä korjattavaksi muotoon Kolkejärvi. Nimi Lippajärvi oli kuitenkin mm. lehdistön myötävaikutuksella ehtinyt vakiintua, ja niin kaupunginhallitus muutti 14.3.1972 kaavan nimen Lippajärveksi. Kolkekannaksentien nimeen (kuten joihinkin muihinkin alueen tiennimiin), jäi kuitenkin tuo suosituksen mukainen kolke-suomennos, joka kaavojen mukaan vahvistui. Nimitoimikunta ehdotti tien nimeä 17.11.1970 alueennimen Kolkekannas - Klappedet perusteella, ja se tuli käyttöön postiuudistuksen yhteydessä 1974.

Lähde: "Kuninkaantie" - Espoon kaupunkisuunnitteluviraston nimistöryhmän julkaisu 1987

Talvinen näkymä vuoden 1999 maaliskuisen lumituiskun jälkeen Heiniitystä Vilniemeen. Kuvassa näkyy Vilniementie 2, Vilniementie 1 ja 3 sijaisevat korkeiden kuusien takana. Oikealla parkkipaikan luminen aita.

PIHAMILJÖÖ 2000- kilpailusta kiitosta Vilniementie 1:n ja 3:n pihoiille

Helsingin kulttuurikaupunki-säätiön Pihamiljö 2000 -kilpailussa kaikki Kiinteistö Oy Jorvin asuinkiinteistöt huomioitiin kiitoksin. Kiinteistö Oy Jorvilla on kolme asuinalueita, joista Vanha Turuntie 75 Jorvin sairaalan vieressä sai jopa kunniamaininnan. Yksi alue on Lippajärven Vilniementie 1:n ja 3:n pihoiille.

Raati kiitti jatkuneesta hyvästä hoidosta ja suunnittelusta. Vilniemen pihojen ja ympäristöä on jatkuvasti vuosittain parannettu ja lisätty erilaisia kasveja. Monivuotiset perennat kukkivat joka kesä runsaana, puita ja pensaita on istutettu lisää.

Kaikki tämä ei synny itsestään vaan asukkaat ovat yhteistuumin olleet ahkerasti hoitamassa pihojaan.

Alueen huoltomiehet Jussi Paananen ja Martti Hirvonen ansaitsevat erityiskiitoksen panoksestaan alueiden kunnossapidossa.

Toivottavasti kaikki asukkaat arvostaisivat näitä aikaansaannoksia ja pitäisivät alueen myös roskattomana ja siistinä jatkuvasti.

"Jorvilainen"

ITSEPALVELU - PALVELUPESULA

PESUTUPA VIHERPEIPOSSA

peset edullisesti
matot, täkit,
päiväpeitot ja
muut kodin
suuret tekstiilit.

**Pesut rumpukoneissa
tai laakapesuna.**

Avoinna ma-pe 9-20
la 9-15

Puh. (09) 509 3115
myös (09) 509 2956

Kavallinpelto 13, 02710 ESPOO

Bang & Olufsen esittely

jo 30 vuotta kotienne äänessä & kuvassa

U.SUOMALAINEN

puhelin on 09-5053261 ja osoite Turuntie 132 Kauniainen / Petas

FC KASIYSI AURORA

PONNISTAA KORKEALLE

Talvisarja käynnistyi lokakuun lopussa Kauklahdessa Myntinsyrjän hallin uudella tekonurmella. Kuvassa nappulajoukkueen pelaajat: Ylärivissä vasemmalta Aarne Puisto, Toni Sjöblom, Jonni Klemola, Paavo Taipale, Teo Lehto, Antti Ahola ja Jani Issakainen. Alarivissä vasemmalta Ville Harjunen, Tom Nordensved, Juha Hyvärinen, Sakari Voutilainen ja Olli Saalasti. Edessä Johannes Kallionpää. Kuvasta puuttuvat Eetu Linnankivi ja Tomi Lopenen. Valmentajat: Tapio Issa kainen ja Petri Harjunen. Alakuvassa valmentajat teroittavat pelaajien mieliin taktiikan hienouksia.

Lippajärven ala-asteen tai paikkakunnalla yli sata vuotta sitten vaikuttaneen hyväntekijän Aurora Karamzinin mukaan ristitty jalkapallon nappulajoukkue Aurora on ehtinyt olla monessa mukana. Vuonna 92 ja sitä myöhemmin syntyneet pojat ovat osallistuneet tänä vuonna useisiin turnauksiin useimmiten hyvällä menestyksellä. Viime talvena pelattiin muun muassa Karakallion koulussa muita FC KASIYSIN joukkueita vastaan ja keväällä osallistuttiin karuselliturnaukseen Rekolassa, jossa myös saatiin nauttia lukuisista onnistumisen hetkistä.

Parhaillaan on käynnissä talvisarja, jota pelataan uudistetussa Myntinsyrjän hallissa Kauklahdessa. Halli on saanut uuden tekonurmen. Pelaaminen kumirouheen pehmentämällä nurmikolla vaatii vielä totuttelua. Talviharjoitukset ovat puolestaan meneillään Järvenperän uuden uutukaisessa koulussa. Harjoitukset ovat sunnuntai-iltapäivisin kello puoli neljästä viiteen.

Suurseura F.C.Kasiysi järjesti marraskuussa palkitsemistilaisuuden. Seuraan kuuluu noin 50 joukkuetta. Jokaisen joukkueen

kolme parasta palkittiin tsempparimitalilla. Auroran poikien riveistä tämän huomattavan tunnustuksen saivat Juha Hyvärinen, Jonni Klemola ja Tom Nordensved. Huomionarvoista on myös se, että tyttöjoukkueen pelaajat saivat tunnustuspalkintoja.

Varsinaisia tavoitteita menestyksen saralla ei ole eikä pidäkään olla, sillä Palloliiton muidenkin tahojen terveiden periaatteiden mukaisesti kilpailu ei ole vielä tärkeintä vaan se, että kaikki saavat pelaikaa. Auroran valmennusporras toivoo, että vanhemmat rohkaisevat jälkikasvuun liikkumaan vaikkapa Auroran riveissä.

Teksti Jorma Lehto, kuvat Varpu Klemola

Hyvää Joulua!
toivottaa uusi kauppias

RUMMUKIOSKI

T:mi Karin Isaksson
Kolkekannaksentie 13, 02720 ESPOO
Puh. 597 019

AUTOKOULU R. LAINE

Sinua lähinnä VIHERLAAKSOSSA

Puh. 59 59 00

- * AJOKORTTILUOKAT A, B, C
- * II - VAIHE
- * LISÄTREENIÄ AJOKORTTILLISILLE

Hyvää Joulua ja
liikenneturvallista vuotta 2001!

12.8.2000 hytkyivät Lippajärven nuoret rockin tahdissa. Ensimmäistä kertaa järjestetty Meijeri-rock keräsi katsojia myös muualta pääkaupunkiseudulta

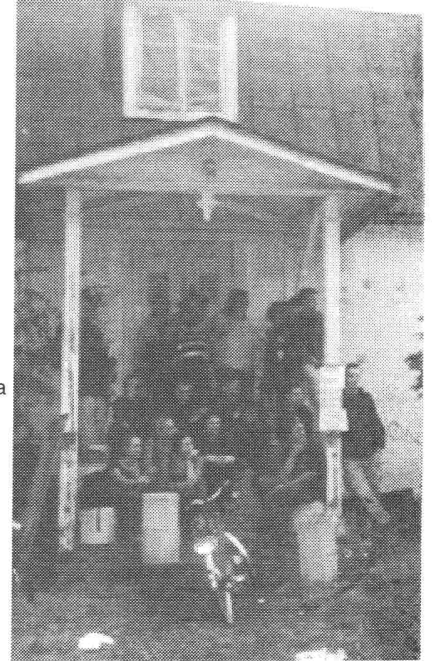
MEIJERI ROCK RAIKUI "AUROGAN MEIJERILLÄ"

Vaikka esiintyjälistä ehti järjestelyn lomassa muuttua useaan otteeseen, oli lopputulos vakuuttava. Suurin osa yhtyeistä tuli lähiseudulta, mutta mukaan kelpuutettiin toki kauempaakin saapuneet muusikot. Teemaan sopien myös esiintyjät olivat nuoria. **Juontaja, Janne Vakio**, saatteli päivän aikana lavalle yhteensä 8 yhtyettä. Tauoilla paikalla esiintyi joukko performanssitaiteilijoita. Nälkäisiä vieraita varten alueella myytiin myös pientä naposteltavaa.

Needles hate peoplen energinen esitys sai kuulijat tanssimaan

Viime syksynä alkoi allekirjoittanutta, sekä joukkoa muita Lippajärven alueen nuoria, tylsistytää. Espoo on mukava paikka asua, mutta vaikka tapahtumia on kiitettävästi, ei edes murto-osaa niistä ole suunniteltu nuorison tarpeita ajatellen. Varsinkin Lippajärven alueelta nuorille suunnatut tapahtumat puuttuvat miltei kokonaan. Joten eipä muuta kuin tuumasta toimeen; jos nuorilla ei ole mielekäästä vapaa-ajan toimintaa, järjestetään sitä!

Saturnine keräsi odottamattoman määrän kuulijoita

Vaikka sade yllätti, ei yleisöllä ollut aikomustakaan jättää juhlintaa puolitiehen. Kun bändit kokosivat soittimiaan, liikkui alueella huomiota herättäviä taitelijoita.

Meijerirock on nuorten talkoovoimin järjestämä rock-festivaali. Näin ensimmäisenä vuonna tapahtuma oli melko kokeilu-luontoinen. Jäättä koiteltiin kepillä vähän sieltä sun täältä, jotta olisi nähty, mikä ylipäänsä oli mahdollista, mikä ei. Kaiken kaikkiaan tapahtuma ylitti odotukset. Lupia myöntävät tahot suhtautuivat myönteisesti, samoin tapahtumapaikan, Aurogan

vanhan meijerikoulun, muut vuokralaiset. Myös Lippajärveläiset ry:n panos oli tapahtuman järjestäjille korvaamaton apu. Ja mikä parasta, odotetun 200 vieraan sijasta päivän aikana musiikkia kävi kuuntelemassa yli 500 nuorta! Positiivisena yllätyksenä löytyi joukosta hie-man vartuneempiakin kuulijoita.

Ensimmäiset bändit, **Kronos, Anemia ja Foreign female** kärsivät vielä -festareille tuttuun tapaan- lievistä yleisön puutteesta, mutta kaunis ilma ja hyvä musiikki sai kuitenkin paikalle saapuneet "aamuvirkut" viihtymään. Varsinainen yleisöryntäys nähtiin **Needles hate people:n** ja **Saturninen** keikkojen aikana. Siitä ilta liukuikin leppoisesti **Faken** tahdittamana viimeiseen esiintyjään. Edes äkillinen sade ei hiljentänyt festariyleisöä, joka jammaili **Damet**in musiikin mukana. Katokset tosin pullistelivat sateen kastelemista kuulijoista. **Damet**in jälkeen - vaikka tapahtuma oli virallisesti jo

Damet sai lopulta auringonkin jälleen näyttäytymään

loppunut- löytyi lavalle vielä loistavia trubaduureja, jotka päättivät illan onnistuneesti. Joitakin festivaalivieraita ei tänäkään esityksen jälkeen olisi kotiin lähtö houkutelut. Mutta pyydämme kärsivällisyyttä talven yli, ensi kesänä raikaa jälleen uusi Meijerirock ja uudet mahtavat yhtyeet!

Teksti ja kuvat Heidi Katajamäki

ALAKOULULAISEN JOULUMUISTOJA V. -43

Aapo Kirvesniemi

Elettiin sota-aikaa. Pienet koulua aloittavat eivät syksyllä -43 pahemmin maailman palosta välittäneet. Paljon tärkeämmät asiat olivat tapahtumassa. Oltiin tultu *koululaisiksi*. Tämä merkitsi suurta muutosta elämään. Aika, matka ja säännöt saivat aivan uuden merkityksen. Toveripiiri lisääntyi ja monipuolistui. Pienen ihmisen elämään yritettiin iskostaa *ponnistelu, tavoite, toiminnan tulosten mittaus ja monet sosiaaliset normit*. Monia uusia taitoja opittiin.

Jo muutaman viikon kuluttua koulun aloittamisesta alkoi opettajan puheissa vilahdella mainintoja joulusta. Jokin viirsi, luultavasti "Enkeli taivaan" tultaisiin erityisen hyvin opettelemaan, koska se laulettaisiin joulujuhlissa. Parviaisen laulukirjasta päähuomion saivat jouluaiheiset laulut kuten - Reippahasti käyvät askeleet, äidin toimet on niin kiireiset; Sinivuorten yö siellä uurast työ... Soihdut sammuu, kaikki väki nukkuu. Viimemainitusta laulusta ei serkkuni lainkaan pitänyt, hänen nimensä sattui olemaan Osmo Soihtu! Sammumisen käsitteestä ei meillä tietysti ollut mitään tietoa, mutta jotenkin ei mukavalta tuntunut hänestä.

Koulua kävimme jostakin syystä *Bembölen ruotsalaisessa kansakoulussa*. Tänne oli koottu Lippajärvellä asuvat koulukkaat. "Oikea" koulumme olisi ollut Viherlaakson kansakoulu. Bembölessä toimi vain I ja II alaluokka. Opettajamme oli Aino Hämeri. Hän asui perheineen nykyisen Radioliike Suomalaisen vastapäätä olevassa omakotitalossa, joka edelleen on Hämeri-suvun omistuksessa. Koko nykyisen Lippajärven alueelta koulun aloittaneita oli alle kymmenen. Lisäksi tulivat Pellaksen lastenkodin lapset ja muutama inkeriläistyttö. Itse Bembölen kylästä oli muutama poika. Yhteensä ehkä viitisentoista.

Syksy meni nopeasti. Lauluja opittiin. Lukeminenkin alkoi jotenkin sujua. Paineet joulujuhlasta kasvoivat. Askartelutunneilla tehtiin *omatekoisia joulukuusenkoristeita*. Hyvin suosittuja olivat "lippunarut". Niiden valmistuksessa ensin vesiväreillä maalattiin arkki täyteen lippuaihioita, siten että sitten saksilla sopivasti leikkaamalla voitiin arkista saada kymmeniä pienoislippuja. Viron lippu oli helppo! Vielä yksinkertaisempi oli oma lippumme. Siitä selvisi yhdellä värillä. Pienoisliput kiinnitettiin vahvaan karhulankaan (perunaliimalla!) ja näin oli muu-

taman metrin pätkä värikästä joulukuusenkoristetta valmis.

Kaupallisuus ei ole ihan nyky-päivän keksintö. Koululaisille toimitti monenlaisia koulutarpeita Valistus Oy. Samainen yhtiö jakoi koululaisille myös lehteä, jonka nimi oli yksinkertaisesti *Valistuksen Lastenlehti*. Lehti ei ollut mikään varsinainen mainosjulkaisu vaan hyvinkin tervehenkinen, harmiton lastenlehti. Tässä lehdessä oli pieni näytelmän käsikirjoitus ja sitä sitten alettiin harjoitella joulujuhlissa esitettäväksi.

Opettajan käsitys mahdollisuusk-sistamme teatteritaiteen alalla taisi tällä kertaa olla liian kunnianhimoinen. Emme oikein kaikki millään tahtoneet saada repliikkejä muistiimme. Laulutaidonkin kanssa oli tiettyjä puutteita. Periksi ei helpolla kuitenkaan annettu Opettaja alkoi pitää *näytelmäharjoituksia* kotonaan. No se oli kaikki ihan mukavaa, saatiin jopa pipareita ja "ovomaltineita", joka oli eräänlainen kaakaojuoma. Kerran saimme me näytelmäkerholaiset oikein aterian. Se oli *läskisö-sia ja perunoita*. Samaa oli tietysti silloin tällöin kotona-kin. Kotona en kuitenkaan syönyt sitä valkoista paikkaa - itse ihraa - läskinpaloista. Mutta nyt... läskipalat liluivat kuin pak-sut valkeat toukat kastikelätäkössä. Opettaja kysyi onko ruoka maistavaa? Jätänkö sivuun... ei on yritettäväl Sil-mät kiinni ja nopea nielaisu, si-ne se muljahti, mutta yrittää pahus takai-sin. Äkkiä maitoa niskaan niin pysyivät.

Näytelmän kanssa kävi huonomin. Ilmeisesti opet-

tajakin huomasi, että se oli liian iso pala nielaistavaksi. Harjoituksiin ei palattu. Muutama viikko ennen joulujuhlaa tuli ohjelman muutos. Sensijaan, että olisimme viettäneet juhlaa Bembölessä meidät määrättiin juhlimaan Viherlaaksoon. No, ei siinä mitään olihan se seikkailua ja vaihtelua. Mutta vielä yksi muutos, *juhlalat ilmoitettiin alkavaksi klo 6 aamulla*. Normaalisti koulu alkoi klo 8.

Tämäkään ei aiheuttanut kummempia toimenpiteitä. Klo 6 oli yhtä pimeää kuin klo 8 jouluaikana. Ja pimeää todella oli. Sota-aika ei sallinut ulkovaloja eikä niitä juuri ollutkaan. *Katuvaloja ei ollut Espoossa missään*. Talojen ikkunoissa piti olla pimennysverhot, jotka ilmahäilytyksen tullessa laskettiin alas. Talvi 43 oli onneksi rintamalla ja Espoossa aika rauhallista, Helsingin suurpommitukset alkoivat todenteolla vasta keväällä -44.

Linja-autoja kulki jo melko tiheään. Heiniemestä meni sekä Lähderannan, että Lippajärven kautta autoja (Silloin vain puhuttiin kolmen koivun tai Petaksen kautta). Vielä yksi linja kulki Träskändan ja Bembölen kautta Viherlaaksoon. Autot olivat aina tupaten täysiä. Aivan normaalia oli että koululaisia ei otettu sisälle autoon vaan he matkustivat eli roikkuivat kyydissä joko katolla tai takapuskureilla. *Autoissa oli häikäpöntöt eli puukaasutinalitteet* takana ulko-osassa ja tämä hokitys tarjosi monenlaisia putken mutkia ja retaleita, joihin oli helpoh-pohkoa takertua. Vaarallista se varmasti oli, mutta kumma kyllä koskaan ei ainakaan meidän joukole mitään sattunut. Autot varmasti pysähtyivät joka pysäkillä ja vauhti ainakin oli niin hiljainen, että takaputkilta saattoi vain hypätä pois. Tämöisellä kyydillä sitä sitten mentiin joulujuhliin Viherlaaksoon. Lienevät menneet hyvin, koska mitään erikoista ei ole muistissa. Juhlien kaava oli tiukasti luterilaiseen perinteeseen liittyvä. Jouluvirsi, evankeliumin luku, kuva-elma Betlehemistä

Ruokaisia ajatuksia ja pientä jouluista hyvää

Joilla on yhteinen ruoka, on yhteinen elämä Madagaskarilainen sananlasku

Vähäinen kestitys ja riemukas vastaanotto tekevät iloisen juhlan
William Shakespeare

Hymyilevät kasvat ovat puoli aterialla
Latvialainen sananlasku

RUSINA-KOOKOSTRYFFELIT

1 levy (170 g) talous-suklaata
100g kookosrasvaa
3 dl kookoshiutaleita
1-2 dl hienonnettuja rusinoita
Koristeluun:
kookoshiutaleita

Sulata suklaa ja kookosrasva mikrossa tai liedellä vesihautteessa. Lisää kookoshiutaleet ja rusinat. Anna seoksen jäähtyä. Vatkaa seosta voimakkaasti, kunnes se on vaaleaa, kuohkeaa ja kiinteää. Nostele seos pieniin muotteihin ja koristele kookoshiutaleilla. Voit myös levittää seoksen leivinpaperille, koristella

kookoshiutaleilla ja leikata jäähmettyneenä paloiksi terävällä veitsellä

SUKLAA-MUROMAKEISET

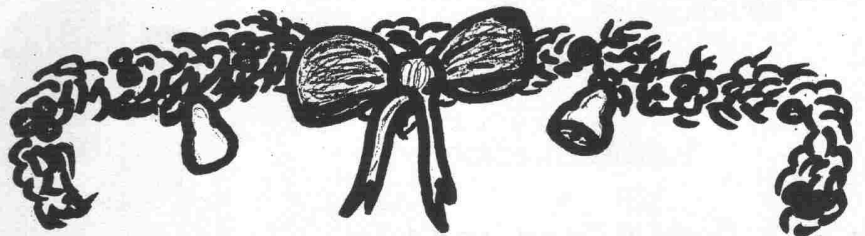
125 g kookosrasvaa
2 1/2 dl tomosokeria
1 dl kaakaojauhetta
7 dl riisimuroja tai maissihiutaleita
1 rkl vanilliinisokeria
(2-3 rkl) appelsiinimarmeladia

Sulata kookosrasva. Sekoita joukkoon muut aineet. Nostele seos nokareina muotteihin tai leivinpaperin päälle.

ja tiernapojat lauloivat. Kuvaelmassa ei varsinaisesti ollut toimintaa. Näyttämölle oli lavastettu jouluyö majatalon tallissa. Seimessä oli Jeesus-lasta markeeraamassa nukke, jos ei poikanukkea ollut voi tyttönukkekin kelvata. Itämaantietäjiillä oli lakanasta tehdyt uniformut. Ja siten tärkeä kuvaelma rekvisiitta - *Bengalin tuli*. Bengalin tuli oli värillistä tähtisadetta. Punainen, keltainen ja vihreä antoivat juhlassa loistetta ja kipinöitä ja runsaasti kitkerää savua. Tämänkin on täytynyt olla tosi palovaarallista, olihan näyttämö täynnä paperisilppua, vanua ja muuta helpos- ti syttyvää. Sallimus oli pienten puolella eikä vahinkoja yleensä sattunut vaikka mitään varotoimenpiteitä ei yleensä tehty.

Juhlat päättyivät *joulukorttien ja todistusten jakoon*. Joulukortteja lähetettiin harkiten, ei kaikille tytöille, mutta ei liioin vain yhdelle. Ajatuksissa saattoi olla jo silloin vain yksi, mutta pelivaraa piti myös ajatella. Todistuksen saivat kaikki. Ensimmäinen todistukseni oli mielestäni ihan hyvä. Äitini mielestä se oli huono. Eikä hän jaksanut yhtään nauraa kun ehdotin, että käännä se ympäri - jolloin kuutoset muuttuivat yhdeksikoiksi.

Syy joulujuhlan aikaiseen ajan- kohtaan selvisi aikanaan. Viherlaakson kansakoulun silloinen johtajaopettaja neiti Kirsti Kauko oli arvostettu ja tiukka pedagogi. Hän noudatti tiukasti *koulu- asetusta*, joka sääti koulupäivien lukumäärän silloin kuten nykyäänkin. Sen- sijaan koulupäivien alkamishetkestä ei laki antanut tarkempia ohjeita. Aikaisin aloitettu joulujuhla antoi hänelle kuitenkin mahdollisuuden lähteä ensimmäisellä aamujunalla Helsingistä Savoon koti- seudulle. Suotakoon hänelle tämä oikeus. Me jouluonnelliset juhlijat emme kanna hänelle kaunaa.

Rauhallista Joulua

Toivottaa

K-Market Kaken Henkilökunta

KK MARKET

ÄSSÄ - SUUTARI OY

Läbderannan ostoskeskus

Korjaamme

- Kengät
- Laukut
- Nahkatuotteet

Valmistamme

- Abloy-avaimet
- Auton avaimet
- Turvalukon avaimet

Möös kellon ja kameran paristot

Luistimien terotus 25,-

Puh. 512 4954

Ark. 9 - 18, La 10 - 14

Kysy ensin
lippajärveläiseltä
kiinteistönvälittäjältä
huoneistosi tai kiinteistösi
arvoa.

Ilmainen arviointi

KIINTEISTÖNVÄLITYS LKV MAURI JULIN OY

Linnustajankuja 1 D, 02940 ESPOO
Puh./fax (09) 5489 2610 / 050 563 8503
Email: mauri.julin@lkvjulin.inet.fi

Joulukukkia suoraan puutarhalta

*Hyasintit
Amaryllikset
Joulutähdet
Atsaleat*

*Ruukut, tarvikkeet
Korit, istutukset
Joulukimput
ym.ym.ym..*

Tervetuloa puutarhalle

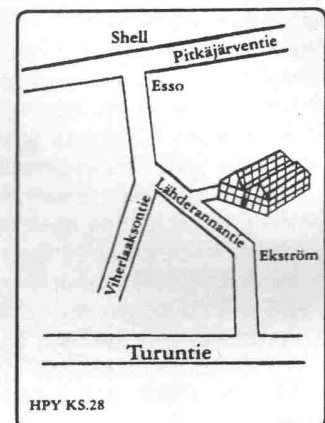
Välkommen till trädgården

Anne & Marco Vuori

Viherlaakson

Puutarha

Ajo Läbderannantieltä. Os. Puutarhantie 7, 02710. Puh/fax 599 452
Aukioloajat ark. 8 - 18, la-su 9 - 15, jouluviikolla 8 - 21, aattona 8 - 13